

CZASOPISMO UNIWERSYTETU PRZYRODNICZEGO W POZNANIU

WIEŚCI

AKADEMICKIE

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

MARZEC – KWIECIEŃ 2013
NR 3-4 (174-175)

PARAFIA RZYMSKO-KATOLICKA
P.W. ŚW. MIKOŁAJA
W WIERZENICY

62-006 KOBYLNICA • TEL. 61 897 33 04

Wierzenica, 14 lutego 2013 r.

PODZIĘKOWANIE

dla

prof. dr hab. Grzegorza Skrzypczaka
Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

za pomoc przy konserwacji
krypty grobowej
Rodziny Cieszkowskich
w Wierzenicy

Ze słowami wdzięczności
i z błogosławieństwem

x. Przemysław Kompf
Proboszcz Parafii św. Mikołaja

W NUMERZE:

Z Senatu (<i>Wojciech Grottel</i>)	2
XV Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Żywności (<i>Agata Lasik</i>)	6
Mechanizmy finansowania badań młodych naukowców w Polsce (<i>Agata Chmurzyńska</i>)	9
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na targach „Gardenia” 2013 (<i>Piotr Urbański</i>)	10
Zrównoważony rozwój w obrębie osiedli mieszkaniowych (<i>Piotr Urbański, Marzena Jeleniewska</i>)	12
NOWY PROFESOR	
Profesor dr hab. inż. Wiesław Buczkowski (<i>wb</i>)	14
IX Poznańskie Forum Zootechniczno-Weterynaryjne (<i>Anita Zaworska, Małgorzata Kasprówicz-Potocka</i>)	15
WIEŚCI O NASZYM PATRONIE	
Rocznicowa msza (<i>Włodzimierz Buczyński</i>)	00
WSPOMNIENIA	
Wspomnienie o śp. prof. zw. dr. hab. Antonim Kaczmarku (1923–2013) (<i>Ryszard Skrzypek</i>)	17
Profesor dr hab. inż. Leon Rembeza (1941–2013) (<i>Ryszard Błazejewski</i>)	19
Kościół i polityka. Seminarium na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt (<i>Krzysztof W. Nowak</i>)	20
Podziękowania za udział w XVI Poznańskim Festiwalu Nauki i Sztuki (<i>Jan Pikul</i>)	21
Lasy świata – Karaiby. Wystawa i pokaz slajdów (<i>Jolanta i Andrzej Węgiel</i>)	27
WIEŚCI Z DZIAŁU WYDAWNICTW	
Kolejne wyróżnienie dla naszego wydawnictwa. XIX Wrocławskie Targi Książki Naukowej (<i>Ewa Strycka, Anna Zielińska-Krybus</i>)	29
Spotkanie sadownicze. Przybroda, zima 2013 (<i>Filip Mazur</i>)	30
CENTRUM KULTURY STUDENCKIEJ	
„Wszystkiego najlepszego” (<i>Paweł Antkowiak</i>)	32
Poznańskie Dni Zwierząt Egzotycznych (<i>Bartosz Kierończyk, Mateusz Rawski, Anita Zaworska, Jakub Długosz</i>)	34
STARE WARCIAŃSKIE POCZTÓWKI PROFESORA BOGDANA J. WOSIEWICZA	
Przeprawa przez Cybinę na pocztówkach (część 2) (<i>Bogdan J. Wosiewicz</i>)	36
Wieści wprawdzie spóźnione... (<i>Elżbieta Raszeja, Miłosz Walerzak</i>)	38
Sekcja Entomologiczna na Międzynarodowych Spotkaniach Entomologów w Pradze (<i>Teodozja Adamska, Adrian Łukowski</i>)	39
XIV Wydziałowe Sympozjum Studenckie Koła Naukowego Zootechników i Biologów (<i>Anita Zaworska, Bartosz Kierończyk, Mateusz Rawski</i>)	40
CENTRUM KULTURY FIZYCZNEJ	
Akademickie Mistrzostwa Polski w biegach przełajowych (<i>Julia Samulczyk</i>)	41
Akademickie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim (<i>Karolina Dopierała</i>)	42
Początek sezonu kolarskiego – Grand Prix Wielkopolski w maratonach mtb. Pierwsza edycja – Dolsk (<i>Karolina Dopierała</i>)	43
Sukces Koła Leśników na sympozjum we Lwowie (<i>Anna Gdula, Marcin Dyderski</i>)	44
Wieczór poezji i sztuki już za nami (<i>Adrian Kocoń</i>)	45
„Studencie, Ogarnij Się!” (<i>Kinga Wysocka</i>)	46
Zapraszamy do nowej stołówki	46
Ostatnie wspomnienie zimy 2013 – Pierwszy Bal Przyrodnika (<i>Małgorzata Frąckowiak</i>)	47
„Wierzeniczenia” nagrodzone „Znakiem Dobra” (<i>Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy</i>)	48
Z ŻAŁOBNEJ KARTY PTTK	
Doktor inż. Cezary Pacyniak (1934–2013) (<i>Maria Ciemniowska, Jerzy Świgoń</i>)	49
WIEŚCI Z KOŁA PTTK	
Wyjazd w nieznaną – „a imię jego czterdzieści i cztery!” (<i>Jerzy Świgoń</i>)	50

WIEŚCI AKADEMICKIE

dwumiesięcznik

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Przewodniczący Rady Programowej:

prof. dr hab. Jan Pikul
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą

Członkowie Rady Programowej:

Irena Małecka,
Dorota Wrońska-Pilarek,
Paweł Maćkowiak,
Jerzy Świgoń, Elżbieta Kozik,
Dorota Piasecka-Kwiatkowska,
Emilia Wytykowska-Sroka,
Andrzej Kusztelak, Anita Zaworska,
Luiza Dawidowicz

Redaktor naczelna:

Ewa Strycka
4est@up.poznan.pl

Adres redakcji:

60-693 Poznań, ul. Witosza 45
tel./fax 618 48 77 80
tel. kom. 502 19 82 46
wiesci.akademickie@up.poznan.pl

Wersja elektroniczna:

www.au.poznan.pl
www.up.poznan.pl

Skład i łamanie:

perfekt sp.j.

Druk:

Zakład Graficzny
Uniwersytetu Przyrodniczego
w Poznaniu

Korekta:

Paulina Wierzbicka

Fotografie na okładce:

strona pierwsza: Aleksander K. Dykczak;
trzecia: Ewa Strycka;
czwarta: Grażyna Kosmatka

Redakcja stara się zwracać materiały niezamówione i zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania nadesłanych tekstów oraz zmiany ich tytułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

Fot. Ewa Strycka

Z Senatu

Piąte posiedzenie Senatu odbyło się 30 stycznia, szóste – 27 lutego, a siódme 20 marca 2013 roku w Kolegium Rungego przy ulicy Wojska Polskiego 52. Tradycyjnie wszystkim spotkaniom przewodniczył JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak.

Na V posiedzeniu Senatu:

- Absolwentom wręczono
  - nagrody im. prof. Jerzego Zwolińskiego (opiekunom ich prac magisterskich zaś listy gratulacyjne)
  - medale „Za osiągnięcia w studiach”.
- Studentom wręczono dyplomy potwierdzające przyznanie stypendiów Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia, na rok akademicki 2012/2013.
- Na podstawie art. 114 ust. 2 i art. 118 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 22 w związku z § 77 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 *Statutu Uniwersytetu*

Przyrodniczego w Poznaniu Senat pozytywnie zaopiniował wnioski:

- dziekana Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt w sprawie zatrudnienia dr. hab. Adama Cieślaka, na podstawie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej
- dziekana Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt w sprawie zatrudnienia dr. hab. Jana Olechnowicza, na podstawie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Weterynarii.
- Na podstawie art. 11 ust. 1 i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 5 i pkt 6 oraz § 58 ust. 7 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* na Wydziale Technologii Drewna powołano kierunek **projektowanie mebli** na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, w formie studiów stacjonarnych. Podjęto również uchwałę nr 47/2013 w sprawie warunków i trybu rekrutacji na stacjonarne studia pierwszego stopnia na ten kierunek na rok akademicki 2013/2014.

Fot. 4 x Ewa Strycka

Nagrodzeni medalami absolwenci oraz studenci naszej uczelni (30 stycznia 2013 roku)

W imieniu wyróżnionej młodzieży głos zabrał Jakub Jakubowski (30 stycznia 2013 roku)

- Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* na Wydziale Rolnictwa i Bioinżynierii prowadzi się kierunek **ochrona środowiska** na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.
- Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz § 27 ust. 1 pkt 6 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt prowadzi się kierunek **zootechnika** na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 31 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat pozytywnie zaopiniował utworzenie przez Rektora anglojęzycznych stacjonarnych interdyscyplinarnych studiów doktoranckich w zakresie nauk rolniczych i leśnych na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Deklarację w sprawie utworzenia studiów złożyły Wydziały: Rolnictwa i Bioinżynierii, Leśny, Hodowli i Biologii Zwierząt, Technologii Drewna, Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, Nauk o Żywności i Żywieniu oraz Melioracji i Inżynierii Środowiska. Studia będą prowadzone w dziedzinie nauk rolniczych w zakresie dyscyplin:
  - zootechnika przez Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
  - ogrodnictwo przez Wydział Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu
  - technologia żywności i żywienia, biotechnologia przez Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu
  - ochrona i kształtowanie środowiska przez Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska
 oraz w dziedzinie nauk leśnych w zakresie dyscyplin:
  - leśnictwo przez Wydział Leśny
  - drzewnictwo przez Wydział Technologii Drewna.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 13 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat – po zapoznaniu się z przedstawionym projektem dokumentu oraz po przeprowadzonej dyskusji – pozytywnie zaopiniował przedłożone „Prowizorium budżetowe Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wraz z zakładami doświadczalnymi na rok 2013”.

Na VI posiedzeniu Senatu:

- Wręczono powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. Adamowi Cieślakowi oraz dr. hab. Janowi Olechnowiczowi (obaj z Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt).

Za chwilę powołania na stanowisko profesora nadzwyczajnego odbiorą dr hab. Adam Cieślak (na pierwszym planie) i dr hab. Jan Olechnowicz (27 lutego 2013 roku)

- Podjęto uchwałę nr 52/2013 w sprawie warunków i trybu rekrutacji na interdyscyplinarne anglojęzyczne studia doktorskie w zakresie nauk rolniczych i leśnych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (Agriculture and Forestry Interdisciplinary Doctoral Studies) na rok akademicki 2013/2014.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 16, w związku z § 105 ust. 1 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat wyraził zgodę na oddanie w dzierżawę gruntów pod budowę farm słonecznych na terenie rolniczych zakładów doświadczalnych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, po spełnieniu następujących warunków:
  - łączna powierzchnia przedmiotu dzierżawy zawarta na podstawie zezwolenia wyrażonego niniejszą uchwałą nie przekroczy 100 ha
  - umowa zostanie zawarta na okres nie dłuższy niż 30 lat.
- Na podstawie § 122 ust. 1 pkt 4 i ust. 4 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat stwierdził wygaśnięcie mandatu Bartłomieja Zwolińskiego (Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska) i równocześnie zwrócił się do Samorządu Studenckiego o przeprowadzenie wyborów uzupełniających w terminie do 27 marca 2013 roku.
- Profesor Waldemar Uchman, przewodniczący Komitetu Redakcyjnego Wydawnictwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, przedstawił informacje o pracach tegoż Komitetu.
- Na podstawie prezentacji zatytułowanej „Fundusze Europejskie 2014–2020 – nowa perspektywa finansowa” kanclerz Robert Fabiański bardzo szczegółowo omówił możliwe ścieżki finansowania różnych zadań (w zakresie szkolnictwa wyższego) w ramach „programów operacyjnych” realizowanych zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym.

Na VII posiedzeniu Senatu:

- Na podstawie art. 155 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.), § 3 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i ust. 4 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 marca 2013 roku w sprawie nagród ministra dla nauczycieli akademickich (Dz. U. z 2013 roku, poz. 296) oraz § 27 ust. 1 pkt 31 i § 89 ust. 2 *Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu* Senat w głosowaniu tajnym pozytywnie zaopiniował wnioski o przyznanie:
  - nagrody zespołowej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla: prof. dr. hab. Andrzeja Komosy, prof. dr. hab. Włodzimierza Bresia, prof. dr. hab. Anny Golcz i dr. hab. Elżbiety Kozik za podręcznik akademicki *Żywność roślin ogrodniczych. Podstawy i perspektywy*
  - nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia naukowe dla dr Eweliny Celińskiej za pracę doktorską „Konstrukcja i charakterystyka rekombinowanego szczepu *Yarrowia lipolytica* zawierającego heterologiczne geny szlaku katabolizmu glicerolu”

- nagrody indywidualnej dla prof. dr. hab. Bogdana J. Woświewicza za całokształt dorobku – zwłaszcza za osiągnięcia organizacyjne (szczególnie w zakresie jakości kształcenia).
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 16 w związku z § 105 ust. 1 i 4 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Senat wyraził zgodę na:
  - sprzedaż prawa własności nieruchomości gruntowej położonej w Poznaniu przy ul. Góralskiej 3, obręb Gołęcin, arkusz mapy 38, stanowiącej zabudowaną działkę gruntu nr 23 o powierzchni 0,0648 ha oraz niezabudowaną działkę gruntu nr 24 o powierzchni 0,0078 ha.
  - sprzedaż prawa własności nieruchomości gruntowej położonej w Poznaniu przy ul. Mazowieckiej 41, obręb Gołęcin, arkusz mapy 38, stanowiącej zabudowane działki gruntu: nr 44 o powierzchni 0,1670 ha oraz nr 45 o powierzchni 0,0744 ha.
- Senat nie wyraził zgody na sprzedaż prawa własności działek nr 55 i 56 o łącznej powierzchni 0,4000 ha położonych w Poznaniu przy ul. Mazowieckiej 45.
- Na podstawie § 27 ust. 1 pkt 16, w związku z § 105. 1 Statutu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Senat wyraził zgodę na sprzedaż prawa własności działki nr 482/1, obręb 0018 Trzaskowo, ark. mapy 1, o pow. 1,6398 ha, zapisanej w księdze wieczystej KW PO1P/00223411/7 wraz z posadowionymi na niej budynkami.

Obszerne fragmenty protokołu sporządzonego przez Wojciecha Grottela cytowała Ewa Strycka

Słowa podziękowania od dr. hab. Adama Cieślaka, prof. nadzw. (27 lutego 2013 roku)

XV Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Żywności

W tym roku po raz piętnasty młodzi, ambitni uczniowie szkół ponadpodstawowych sprawdzili swoją znajomość zagadnień związanych z szeroko pojętą wiedzą o żywności. W roku akademickim 2012/2013 odbyła się już XV Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Żywności. Zmagania rozpoczęły się od etapu pierwszego, zwanego szkolnym, w którym mogą wziąć udział wszyscy chętni uczniowie szkół średnich, techników po ZSZ, liceów profilowanych, liceów ogólnokształcących (uczniowie techników oraz policealnego studium zawodowego) z danej szkoły, spośród których wyłonieni zostali reprezentanci do etapu drugiego.

W etapie drugim – o zasięgu okręgowym – zostali wybrani kandydaci do udziału w etapie ogólnopolskim. We wszystkich etapach uczniowie startowali indywidualnie. Uroczysty finał zmagani ambitnych uczniów rozgrywał się już tradycyjnie w Poznaniu. Wybrani drogą kolejnych eliminacji uczniowie spotkali się 7 i 8 marca właśnie na Ogólnopolskim Etapie Olimpiady. Uczestniczyło w nim 57 uczniów z 29 szkół z całej Polski. Organizatorami tego wydarzenia jak co roku były: Zespół Szkół Przemysłu Spożywczego (ZSPS) im. J.J. Śniadeckich w Poznaniu oraz Wydział Nauk o Żywności i Żywieniu (WNoŻŻ) Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Ogólnopolski etap centralny olimpiady przeprowadził Komitet Główny, którego przewodniczącym został prof. dr hab. Jan Pikul (prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, WNoŻŻ), a jego zastępcą byli: prof. dr hab. Zbigniew Czarnecki (WNoŻŻ) i mgr Ewa Nowicka (dyrektor Zespołu Szkół Przemysłu Spożywczego w Poznaniu). Członkami Komitetu Głównego w tym roku byli: prof. dr hab. Maria Małecka (Wydział Towaroznawstwa Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu), mgr inż. Anna Derbis (doradca metodyczny specjalności spożywczej), dr inż. Zuzanna Szyt (wicedyrektor, nauczyciel przedmiotów zawodowych z ZSPS w Poznaniu) oraz dwoje losowo wybrani nauczyciele przedmiotów zawodowych z innych szkół.

Ostatni etap centralny olimpiady tradycyjnie odbył się w auli Kolegium Rungego

Profesor dr hab. Zbigniew Czarnecki w imieniu Komitetu Głównego przedstawia wyniki kolejnego etapu olimpiady

Trzeci etap – ogólnopolski – składał się z części pisemnej, wyłaniającej finalistów – laureatów olimpiady oraz części ustnej, wyłaniającej zwycięzców.

W tegorocznej edycji XV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywności do pierwszego etapu przystąpiło 1360 uczniów z 59 szkół z całej Polski. Do rozgrywek okręgowych zakwalifikowało się 276 uczniów z 59 szkół, natomiast w etapie ogólnopolskim spotkało się 57 uczniów z 29 szkół.

W pierwszym dniu finałowych rozgrywek (7 marca 2013 roku) w Zespole Szkół Przemysłu Spożywczego im. J.J. Śniadeckich w Poznaniu uczniowie podeszli do pierwszej części olimpiady – testu pisemnego. Pytania podzielone były na cztery bloki tematyczne: blok przetwórczy, blok analityczny, blok ekonomiczny i blok techniczny. Po zakończeniu części pisemnej gospodarze, czyli uczniowie oraz nauczyciele ZSPS w Pozna-

niu, zorganizowali dla uczestników oraz innych gości wycieczkę szlakiem najciekawszych miejsc Poznania. Spacer po mieście był okazją do integracji młodzieży i nauczycieli, stał się też relaksującą przerwą przed finalnymi rozgrywkami.

W drugim dniu finału uroczystość kontynuowano w najbardziej reprezentacyjnej sali Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu – auli Kolegium Rungego, gdzie zmaganiom finalistów, którzy zdobyli najwyższą łączną liczbę punktów, przyglądali się pozostali uczestnicy, ich nauczyciele oraz zaproszeni goście. Uczniowie z najlepszymi wynikami z części pisemnej przystąpili do części ustnej finału olimpiady. Odpowiedzi uczniów weryfikowała i oceniała wyłoniona przez Komitet Centralny Komisja Oceniająca. Ostateczną rozgrywką w walce o zwycięstwo był quiz składający się z trzech części – bloku przetwórczego, analitycznego i ekonomicznego. Uczestnicy quizu w zależno-

Finałiści z nauczycielami, członkowie Komitetu Głównego oraz prorektor ds. studiów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Monika Kozłowska

Prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Jan Pikul, gratuluje wszystkim uczestnikom olimpiady

ści od własnej oceny, znając liczbę punktów dotychczas przez siebie uzyskanych oraz punkty współuczestników, mogli sami decydować, czy będą odpowiadać na pytania łatwiejsze – za 1 punkt, czy zaryzykują zdobycie 2 punktów za pytania trudniejsze. W walce o podium kibicowali im koleżanki i koledzy, nauczyciele i pozostali goście, których zebrało się w auli Kolegium Runego ponad stu.

Po zakończeniu quizu Komisja Oceniająca udała się na tajne posiedzenie, podczas którego ostatecznie sprawdzona została poprawność punktacji, spisano protokoły oraz wypisano dyplomy dla zwycięzców. W tym czasie uczestnicy i goście olimpiady zwiedzili znajdującą się w pobliżu jedną z najnowocześniejszych i najlepiej wyposażonych w Polsce stacji pilotowych Katedry Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Pracownicy katedry opowiedzieli o profilu naukowym prowadzonych działań, pokazali najnowocześniejszą aparaturę badawczą, przedstawili perspektywy i możliwości zarówno dla studentów, jak i absolwentów kierunków związanych z szeroko pojętą biotechnologią żywności.

Na zakończenie – wspaniały tort

Fot. 7 x Ewa Strycka

Dokładnie w południe ogłoszono oficjalne wyniki. Zwycięzcą XV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywności została **Karolina Serowska z Zespołu Szkół nr 3 w Rypinie**, uzyskując w sumie 73 punkty. Drugie miejsce (69 punktów) zdobyła **Karolina Wójcik**, również z **Zespołu Szkół nr 3 w Rypinie**, a trzeci na podium stanął **Szymon Musiał z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych z Koniecpola**, uzyskując 68 punktów. W tym roku tytuł laureata XV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywności uzyskało 12 uczniów z całej Polski.

Zwycięzcom i pozostałym uczestnikom gratulowali najwyżsi dostojnicy uczelni, między innymi prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Monika Kozłowska, prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, przewodniczący Komitetu Głównego Olimpiady, prof. dr hab. Jan Pikul, dziekan Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu, prof. dr hab. Jan Michniewicz oraz przedstawiciel Kuratorium Oświaty w Poznaniu i przedstawiciel Urzędu Mar-

Zdobywczynie pierwszego miejsca XV Olimpiady o Żywności – Karolina Serowska z Zespołu Szkół nr 3 w Rypinie

sząkowskiego w Poznaniu. Wręczono dyplomy, medale i oczywiście cenne nagrody ufundowane przez niezawodnych sponsorów. Dodatkowym wyróżnieniem dla najlepszych uczniów jest zwolnienie laureatów i finalistów Olimpiady Wiedzy o Żywności z etapu pisemnego egzaminu, potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodach: technik technologii żywności oraz technik żywienia i gospodarstwa domowego. Poza tym laureaci finału olimpiady są preferowani podczas przyjmowania na studia.

Uroczyste zakończenie olimpiady było jednocześnie motywacją i zaproszeniem uczniów oraz ich nauczycieli do sprawdzenia swoich sił w kolejnej edycji, której pierwszy etap szkolny już za kilka miesięcy.

mgr inż. Agata Lasik

Mechanizmy finansowania badań młodych naukowców w Polsce

Rada Młodych Naukowców (RMN) jest organem doradczym Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Do jej zadań należy m.in. opiniowanie polityki naukowej i innowacyjnej państwa, przygotowywanie rekomendacji aktów prawnych oraz różnych inicjatyw skierowanych do młodych naukowców. Rada, powołana w 2012 roku, pracuje już w trzeciej kadencji.

W październiku ubiegłego roku RMN zainicjowała cykl seminariów pod tytułem „Mechanizmy finansowania badań młodych naukowców w Polsce”. Spotkania, nad którymi patronat objęła Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka, odbyły się dotychczas w Warszawie, Łodzi, Krakowie, Wrocławiu, Lublinie i Częstochowie, gromadząc zwykle 200-300 osób. W trakcie tych seminariów młodzi naukowcy mają okazję podyskutować z przedstawicielami MNiSW, Narodowego Centrum Nauki, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, a także laureatami różnych konkursów grantowych.

Pierwszego marca 2013 roku gospodarzem seminarium był Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. Sala Biocentrum zgromadziła ponad 300 słuchaczy z poznańskich uczelni i instytutów badawczych. Przybyłych powitał prof. dr hab. Jan Pikul, prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą. Następnie organizatorka spotkania i członek RMN – dr hab. Agata Chmurzyńska (Katedra Higieny Żywności Człowieka) pokrótce opowiedziała o działaniach RMN i odczytała list sekretarza stanu w MNiSW prof. Marii Elżbiety Orłowskiej skierowany do uczestników seminarium. W liście minister zauważyła, że w ostatnim czasie uruchomiono wiele programów skierowanych do młodych badaczy, w tym m.in. konkurs „Diamentowy Grant”. Wyraziła również przekonanie, że osiągnięcie sukcesu i skuteczne realizowanie badawczych pasji zależy od efektywnego wykorzystania dostępnych możliwości.

W pierwszej części spotkania przewodniczący Rady NCN – prof. dr hab. Michał Karoński (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu) oraz członek Rady NCN – prof. dr hab. Krzysztof W. Nowak (UP w Poznaniu) zaprezentowali programy grantowe NCN oraz zasady ubiegania się o dofinansowanie. Natomiast prof. dr hab. Marek Światoński (UP w Poznaniu), uczestniczący od wielu lat w procesie oceny projektów, opowiedział o kryteriach oceny wniosków. Podkreślił znaczenie przemyślanego budowania dorobku naukowego, który powinien bazować na wysoko punktowanych artykułach naukowych. Ponadto zwrócił uwagę na kwestię efektywności wykorzystania przyznanych środków, której miarą są m.in. publikacje powstałe w wyniku realizacji projektu. Uczestnicy spotkania zadawali wiele pytań, a ożywiona dyskusja w kularach trwała przez całą przerwę kawową.

W drugiej części spotkania Anna Korżinek z Departamentu Instrumentów Polityki Naukowej przedstawiła stypendialne i grantowe programy ministerialne. O swoich doświadczeniach z niektórymi z nich opowiedzieli dr inż. Wojciech Białas (UP w Poznaniu, Katedra Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności) – program Iuventus Plus, dr inż. Joanna Nowacka-Woszuk (UP w Poznaniu, Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt) – program Mobilność Plus oraz dr Anna Kotłowska (Instytut Historii UAM) – Narodowy Program Rozwoju Humanistyki. Dariusz Walczak z Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego z dużym entuzjazmem zachęcał do uczestnictwa w programie Top500 Innovators, co jego zdaniem pozwala zdobyć doświadczenie zarówno w zakresie komercjalizacji badań naukowych, jak i sposobu funkcjonowania najlepszych

uczelni na świecie. NCBiR reprezentował rzecznik – Paweł Kurzyński. Największe zainteresowanie wzbudziły informacje o programie LIDER, którego celem jest poszerzenie kompetencji młodych naukowców w zakresie kierowania zespołem badawczym. Nabór do kolejnej edycji tego programu rozpocznie się pod koniec roku.

Fot. Ewa Strycka

Profesor dr hab. Marek Światoński opowiada o kryteriach oceny wniosków

Dnia 10 stycznia 2013 roku, również w ramach projektu „Mechanizmy finansowania badań młodych naukowców w Polsce”, odbył się czat z prof. Michałem Karońskim. Pytania dotyczyły bardzo wielu zagadnień. Poruszano m.in. kwestie wyboru dziedziny, jakiej dotyczą projekty, okresu karencji dla najsłabiej ocenionych wniosków, budżetu NCN, kosztów pośrednich projektów, terminów ogłaszania różnych konkursów, sposobu oceny wniosków oraz procedur odwoławczych. Zapis czatu został udostępniony na stronie internetowej NCN: <http://ncn.gov.pl/sites/default/files/centrum-prasowe/2013.01.11-zapis-czatu-ncn-rmn.pdf>.

O bieżących działaniach RMN można poczytać na stronie www.rmn.org.pl.

dr hab. Agata Chmurzyńska

Wystąpienie prof. dr hab. Krzysztofa W. Nowaka

Fot. archiwum Agaty Chmurzyńskiej

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu na targach „Gardenia” 2013

W dniu 22 lutego 2013 roku na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich po raz siódmy odbyło się seminarium „Miejska Sztuka Ogrodowa”. Głównym organizatorem corocznych spotkań są: czasopismo „Zieleń Miejska” – ABRYS Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu oraz Targi Gardenia – MTP w Poznaniu. Od początku, to jest od roku 2007, swój udział w realizacji tego przedsięwzięcia ma także Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, który objął nad seminarium patronat honorowy.

Tegoroczne seminarium odbyło się pod tytułem: „Ekologiczne osiedla – czy rynek nieruchomości może służyć zieleni?” Nad sprawnym przebiegiem spotkania czuwał i całość poprowadził **dr hab. Piotr Urbański** – kierownik Katedry Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, rozpoczynając od wygłoszenia wykładu wprowadzającego: „Zrównoważony rozwój w obrębie osiedli mieszkaniowych”. Wykład dotyczył możliwości zmian w otoczeniu domów na terenie osiedli mieszkaniowych i działań proekologicznych w tym zakresie.

Pozostałymi wykładowcami (łącznie wygłoszono 12 referatów) byli naukowcy z polskich uczelni i specjaliści: ogrodnicy, architekci i architekci krajobrazu. Na seminarium poruszono wiele ciekawych zagadnień, między innymi:

- Jak wyglądają osiedla i *business parki* i czy możliwe są działania zmierzające do rozwoju zrównoważonego?
- Jak rozwija się ekopolityka miast i ich najnowsze trendy?
- Czym są *suburbia* na peryferiach dużych miast?

- Jakie rośliny sezonowe stosować na miejskich terenach zielonych?
- Które z gatunków i odmian różaneczników są najlepsze dla warunków miejskich, jakie są ich zalety i jak je właściwie rozmieścić w układach kompozycyjnych roślin?
- Czy park uczy i wychowuje?
- Jakie są techniczne aspekty tworzenia zielonych dachów?
- Z jakimi problemami spotykamy się w ekologicznym projektowaniu budynków i ich otoczenia?
- Jaka jest strategia zielonych miast na przykładzie miast europejskich?
- Założenia zieleni na osiedlach o zrównoważonym rozwoju w Holandii.
- Jak zbiorniki wodne można oczyszczać w sposób ekologiczny?

W seminarium wzięło udział około 500 osób: specjalistów – architektów krajobrazu, projektantów ogrodów oraz liczne rzesze młodzieży – uczniów szkół kształcących techników architektów krajobrazu, a także studentów wyższych uczelni Poznania.

W sąsiednich halach MTP przez trzy dni (od 22 do 24 lutego) odbywały się Targi Ogrodnicze „Gardenia”. Na licznych stoiskach zaprezentowało się wielu producentów materiału roślinnego i architektury ogrodowej. Nie zabrakło też Pogotowia Projektowego, które mieściło się w hali nr 5. Przy kilku stoiskach nasi studenci z **Koła Naukowego Architektów Krajobrazu**

Targi „Gardenia” cieszyły się dużą frekwencją odwiedzających

Ostatnie dyskusje tuż przed rozpoczęciem seminarium „Miejska sztuka ogrodowa”

i **Koła Naukowego Ogrodników** pomagali prawidłowo zaprojektować ogród przydomowy. Targi Poznańskie w ubiegłym roku zaproponowały utworzenie trzech takich stoisk, ale ze względu na duże zainteresowanie poznaniaków konsultacjami z fachowcami w tym roku znacznie poszerzono tę formę popularyzacji dobrze zakładanej zieleni.

Swoje stoisko na Targach „Gardenia” zaprezentowała młodzież z **Sekcji Apidologicznej Koła Naukowego Zootechników i Biologów** naszego uniwersytetu. Studenci byli bardzo mile zaskoczeni licznymi odwiedzinami osób zainteresowanych pszczołami i pszczelarstwem. Z chęcią udzielali rad i wyjaśniali wszelkie wątpliwości odwiedzających.

Swoją ofertę zaprezentowało także między innymi Ogólnopolskie Stowarzyszenie Twórców Ogrodów (OSTO) z Poznania. **Doktor inż. Tomasz Maliński**, kierownik Ogrodu Dendrologicznego naszej uczelni, a jednocześnie członek OSTO, w rozmowie z redakcją „Więści Akademickich” podkreślił duże znaczenie tego rodzaju imprez, pozwalających spotkać się w jednym miejscu i wymienić poglądy oraz doświadczenia znawców i pasjonatów z całego kraju.

*dr hab. Piotr Urbański
współpraca: Ewa Strycka*

Stoisko informacyjne Sekcji Apidologicznej Koła Naukowego Zootechników i Biologów naszej uczelni

Fot. 3 × Ewa Strycka

Zrównoważony rozwój w obrębie osiedli mieszkaniowych

Wykład wygłoszony podczas Targów Ogrodniczych „Gardenia”

Idea miasta ogrodu Ebenezera Howarda opiera się na sieci powiązanych ze sobą terenów zieleni o różnych funkcjach użytkowych. Są to obszary łatwo dostępne dla mieszkańców, a jednocześnie przenikające miasto.

Zieleń wytwarza tlen, redukuje hałas oraz oczyszcza powietrze. Równie istotna jest jej funkcja rekreacyjno-estetyczna. Kiedy tereny zieleni są harmonijnie wkomponowane w krajobraz miejski, a rośliny odpowiednio dobrane do warunków glebowych i mikroklimatu, walory takich obszarów zostają optymalnie wykorzystywane.

Według *Encyklopedii PWN* rozwój zrównoważony, trwały (ang. *sustainable development*) oznacza rozwój społeczno-ekonomiczny współczesnych społeczeństw polegający na zaspokajaniu ich potrzeb w taki sposób, aby nie zmniejszać możliwości zaspokajania potrzeb przyszłym pokoleniom.

Aby rozwój w obrębie osiedla mieszkaniowego był zrównoważony, przestrzeń taka powinna spełniać kilka wymogów.

Estetycznie i praktycznie

Osiedle musi odpowiadać oczekiwaniom mieszkańców – posiadać walory estetyczne i użytkowe. Zieleń osiedla mieszkaniowego w postaci zwartych kompleksów powinna obejmować przestrzeń trawiastą, ale także pojedyncze drzewa i krzewy lub ich grupy. Są one istotnymi elementami dekoracyjnymi struktury przestrzennej osiedla mieszkaniowego, które wpływają na jego atrakcyjność. Na terenach zieleni osiedlowej powinny znaleźć się również rabaty i kwietniki, które wzbogacą przestrzeń o kolory, a tym samym będą stanowiły dopełnienie całości.

Należy pamiętać, aby nowo powstałe założenia, mimo często pojawiającego się nowoczesnego stylu, były jak najbardziej zbliżone do naturalnych ekosystemów. Ważne jest, by

Fot. Ewa Strycka

Wykład dr. hab. Piotra Urbańskiego, kierownika Katedry Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu (Poznań, 22 lutego 2013 roku)

dobór gatunkowy roślin uwzględniał ich nowe środowisko życia, ale przede wszystkim, żeby był świadomie dostosowany do panujących w nim warunków i często pojawiających się problemów, takich jak niedobór wilgotności gleby i powietrza, zasolenie, ubicie podłoża, zanieczyszczenie powietrza i gruntu.

Na tereny dla najmłodszych nie można wprowadzać roślin kłujących (kolce i ciernie), trujących czy uczulających. W takich miejscach powinna natomiast znaleźć się roślinność wysoka, która będzie osłaniać bawiące się dzieci przed nadmiernym promieniowaniem słonecznym. Warto wprowadzać takie gatunki, które poza funkcją ochronną będą zachęcać do zabawy i bliższego poznania kształtów liści, owoców, ciekawych barw oraz zapachów (zieleni będzie spełniać wówczas funkcję edukacyjną).

Bezpiecznie i długofalowo

Osiedle wyposażone w podziemne garaże nie tylko wyeliminuje (lub ograniczy) ruch kołowy, wskutek czego zwiększy się bezpieczeństwo mieszkańców, ale także pozytywnie wpłynie na powierzchnię terenów zieleni.

Zrównoważony rozwój osiedli mieszkaniowych to także wyposażenie ich w zieleni tradycyjną (trawniki, zieleńce itp.) oraz zieleni alternatywną (zwaną „pionową”, czyli pnącza i zielone dachy). Podczas tworzenia ogrodów na dachach nie należy oszczędzać, lecz pamiętać o tym, że duży wkład finansowy poniesiony w momencie budowy umożliwi korzystanie z inwestycji przyszłym pokoleniom. Jest to jeden z kroków na drodze do zrównoważonego rozwoju – trzeba planować na lata, zarówno pod względem środowiskowym, społecznym, jak i ekonomicznym.

Ważnym elementem założeń są pnącza, które szybko rosną i zajmują niewielką przestrzeń. Fakt, że jednej roślinie wystarczy jedynie 0,5 m², jest dodatkowym atutem podczas urządzania terenów osiedlowych, gdzie często niewiele miejsca zaplanowano na zieleni. Co więcej, rośliny pnące wpływają na poprawę mikroklimatu, a także chronią elewacje budynku, zmniejszając niekorzystne dla niej wahania temperatury między dniem a nocą (termoizolacja). Już po zaledwie kilku sezonach można uzyskać zieloną ścianę, która w zależności od wybranego gatunku stworzy mniej lub bardziej barwne i dekoracyjne powierzchnie, zakrywające nieatrakcyjny widok.

W zgodzie z naturą

Osiedla powinny być przyjazne dla środowiska. Wykorzystanie energii słońca do oświetlenia, a także podgrzewania wody, gromadzenie wody opadowej i wyposażenie osiedla w system rur do jej rozprowadzania w celu podlewania roślin znacznie obniży koszty utrzymania nieruchomości. W Spółdzielni Mieszkaniowej Zielone Wzgórza w Murowanej Goślinie niedaleko Poznania do podgrzewania wody wykorzystuje się energię słoneczną. W razie kilkugodzinnego braku dostaw ciepła z centralnej ciepłowni w mieszkaniach budynku wyposażonego w kolektory słoneczne z kranów jeszcze przez kilka godzin płynie ciepła woda.

Jednym z najlepszych przykładów zrównoważonego osiedla mieszkaniowego jest osiedle Fi w Krakowie, które posiada system gromadzenia wody deszczowej, docelowo wykorzystywanej do nawadniania terenów zieleni.

Przykład pozytywny: zieleni harmonijnie współgra z architekturą

Efektywność ekonomiczna

Zrównoważony rozwój w obrębie osiedli mieszkaniowych nie może być efektywny ekonomicznie. Największym problemem okazują się koszty związane z założeniem zieleni proekologicznej. Faktem jest, że zieleni ta nigdy nie będzie tania, ale nie można oszacować efektów zdrowotnych, jakie zapewnia zrównoważony rozwój. W dobie pieniądza, kiedy wszystko ma swoją wartość, skutki zakładania zieleni proekologicznej są bezcenne, gdyż zyskać na tym może społeczeństwo.

Zrównoważony rozwój osiedli w miastach musi być odpowiednio zaplanowany. Nie jest i nie może być zjawiskiem samoistnym. Dlatego konieczne są odpowiednie działania zarówno w sferze społeczno-gospodarczej, przyrodniczej, jak i przestrzennej miasta. Idea Howarda – mimo upływu lat – nadal jest aktualna, ale wprowadzenie jej w życie wymaga wspólnego wysiłku urbanistów, architektów, architektów krajobrazu, ogrodników i ekologów. Od władz miasta wymaga to wyznaczenia celów, obrania metod działań, ale przede wszystkim przyjęcia określonego modelu rozwoju.

*dr hab. Piotr Urbański
mgr inż. Marzena Jeleniewska*

Fot. 2 x Piotr Urbański

A to przykład negatywny: trudno żyć w takim miejscu...

Profesor dr hab. inż. Wiesław Buczkowski

Urodził się 11 stycznia 1946 roku w Poznaniu. W 1964 roku, po ukończeniu nauki w I Liceum Ogólnokształcącym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, otrzymał świadectwo dojrzałości. W tym samym roku podjął studia na Wydziale Rolniczym – Oddział Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej (WSR) w Poznaniu. Studia ukończył w czerwcu 1969 roku pracą magisterską pt. „Projekt zamknięcia jazowego na Kanale Bernardyńskim w Kaliszu”, otrzymując na dyplomie ocenę bardzo dobrą z wyróżnieniem.

Fot. archiwum Wiesława Buczkowskiego

Profesor dr hab. Wiesław Buczkowski w Pałacu Prezydenckim

Od października 1969 roku rozpoczął pracę w Katedrze Mechaniki Budowli i Konstrukcji Budowlanych na Oddziale Melioracji Wodnych WSR w Poznaniu w charakterze asystenta stażysty. Pierwszego października 1970 roku przeszedł na etat asystenta, a od 1 października 1971 roku na etat starszego asystenta w Instytucie Budownictwa Wodno-Melioracyjnego Akademii Rolniczej w Poznaniu, w którego skład w ramach reorganizacji weszła Katedra Mechaniki Budowli i Konstrukcji Budowlanych. W roku 1970 ukończył Kurs Pedagogiczny I stopnia – zorganizowany przez WSR w Poznaniu – dla Młodej Kadry Dydaktyczno-Naukowej. W roku 1972 ukończył podobny kurs II stopnia.

Pracując w Instytucie Budownictwa Wodno-Melioracyjnego, wykonał pod kierunkiem doc. dr. hab. inż. Henryka Mikołajczaka pracę doktorską pt. „Numeryczne obliczanie płyt trójwarstwowych stosowanych w budownictwie rolniczym”. Pracę obronił w grudniu 1977 roku na Wydziale Melioracji Wodnych Akademii Rolniczej we Wrocławiu, otrzymując stopień doktora nauk technicznych.

Od marca 1978 roku zatrudniony został na etacie adiunkta: do 31 grudnia 1981 roku w Instytucie Budownictwa Wodno-Melioracyjnego, a od 1 stycznia 1982 roku, po ponownej reorganizacji uczelni, w Katedrze Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego Akademii Rolniczej w Poznaniu.

W dniu 23 października 1992 roku na podstawie oceny ogólnego dorobku i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. „Analiza parametryczna rozkładu sił wewnętrznych w żelbetonowych ustrojach skrzyniowych” uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie budownictwa, w specjalności – konstrukcje inżynierskie, nadany uchwałą Rady Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej.

W 1994 roku otrzymał stanowisko profesora Akademii Rolniczej w Poznaniu. W latach od 1997 do 2009 pełnił funkcję kierownika Katedry Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego oraz od 1994 roku do chwili obecnej kierownika Zakładu Konstrukcji Inżynierskich. W latach 1996–2002, przez dwie kadencje, pełnił funkcję dziekana Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Od grudnia 2005 roku został zatrudniony na pełen etat (drugie miejsce pracy) w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na Wydziale Inżynierii i Kształtowania Środowiska, w Katedrze Budownictwa i Geodezji (obecnie Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Katedra Inżynierii Budowlanej).

Postępowanie o nadanie tytułu profesora nauk technicznych zostało przeprowadzone przez Radę Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej. Tytuł profesora nauk technicznych został nadany postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 kwietnia 2012 roku, a wręczenie aktu nadania nastąpiło 31 maja 2012 roku.

Profesor Wiesław Buczkowski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS): od 1978 roku, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych (SITWM): od 1971 roku, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB): w latach 1972–1976 i od 1992 roku do chwili obecnej. Jest członkiem Komisji Rzeczoznawstwa i Odnaczeń Poznańskiego Oddziału PZITB (od 1999 roku) oraz członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (od 1996 roku). Był współzałożycielem Koła Młodych PZITB przy AR w Poznaniu (2001). Jest przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego Oddziału Poznańskiego PZITB – przez trzy kadencje (od 2002 roku) do chwili obecnej. Jest członkiem Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Od 2002 roku jest członkiem komisji kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, która przeprowadza egzaminy na uprawnienia budowlane.

W latach 2008–2012 był członkiem Komisji Odnaczeń przy Zarządzie Głównym PZITB. Od 2010 roku pełnił funkcję sekretarza tej komisji. Od czerwca 2012 roku został członkiem Zarządu Głównego PZITB.

Za działalność w stowarzyszeniach odznaczony został Srebrną Honorową Odznaką PZITB (2002), Srebrną Honorową Odznaką Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (2010), a w 2010 roku otrzymał Honorową Odznakę „Za zasługi dla budownictwa”.

Od 2005 roku jest członkiem Rady Naukowej wydawnictwa „Acta Scientiarum Polonorum”, seria „Architectura”, a od 2009

roku członkiem Kolegium Redakcyjnego „Przeglądu Budowlanego”.

W czerwcu 1981 roku został uznany rzeczoznawcą w zakresie budownictwa wodno-melioracyjnego przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych NOT. W grudniu 1993 roku został wpisany na listę rzeczoznawców Wojewody Poznańskiego jako rzeczoznawca budowlany z zakresu budownictwa wodno-melioracyjnego, został także wpisany do Centralnego Rejestru Rzeczoznawców Budowlanych przy Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego w Warszawie pod nr. GUNB 58/97/R jako rzeczoznawca z zakresu budownictwa wodno-melioracyjnego.

Posiada uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej.

Autor bądź współautor ponad 560 opracowań naukowo-technicznych i ekspertyz.

Prowadzi wykłady z „budownictwa żelbetowego i stalowego”, „konstrukcji hydrotechnicznych” oraz „diagnostyki i naprawy konstrukcji inżynierskich”. Współautor uzyskanego w 1991 roku patentu dotyczącego sposobu kotwienia w gruncie studni opuszczanych.

Był promotorem w dwóch zakończonych przewodach doktorskich: mgr. inż. Jacka Mądrowskiego (obrona odbyła się w 2003 roku) oraz mgr. inż. Tomasza Pawlaka (obrona odbyła się w 2010 roku).

Promotor 110 prac magisterskich oraz 50 prac inżynierskich.

Opublikował 145 pozycji, z czego 80 to oryginalne prace twórcze. W dorobku naukowym znajduje się współautorstwo 12 książek, podręczników i skryptów. Przykładowe publikacje pokazujące obszar Jego zainteresowań to między innymi: *Tablice do projektowania jednokomorowych, otwartych zbiorników prostopadłościennych*, AR Poznań 1989; *Rechteckige Bahälter unter Temperatureiwirkung. Beton u. Stahlbetonbau* 1991; 11; *Tablice do projektowania studni opuszczanych o przekroju prostokątnym, dwu-, trój- i czterokomorowych*, AR 1992; *Wpływ wzmocnienia ściągamami na pracę długich zbiorników prostopadłościennych*. Inż. i Bud. 1993, 3; *Wpływ podatności podłoża na pracę statyczną monolitycznych otwartych zbiorników prostopadłościennych*. Zesz. Nauk. AR Wrocław, Inżynieria Środowiska 1993, 234 5; *Jak zbudować nowoczesnie dom jednorodzinny* – praca zbiorowa pod redakcją W. Buczkowskiego. PIW-RiL (ostatnie, trzecie wydanie ukazało się w 2000 roku); *Obciążenia termiczne belek, płyt i konstrukcji inżynierskich*. Wydawnictwo SGGW, Warszawa 2007.

Na szczególne podkreślenie zasługuje praca zbiorowa pod redakcją Wiesława Buczkowskiego pt. *Budownictwo ogólne*, t. 4, wydana w 2009 roku przez Wydawnictwo Arkady, która to pozycja w zamyśle wydawcy ma zastąpić podręcznik *Budownictwa ogólnego* pod redakcją Żencykowskiego, wydawany od lat pięćdziesiątych dwudziestego wieku, wielokrotnie wznawiany, z którego przez wiele lat korzystali studenci i inżynierowie budownictwa.

Jest żonaty, ma czwórkę dzieci oraz sześcioro wnucząt. (wb)

IX Poznańskie Forum Zootechniczno-Weterynaryjne

Kolegium Rungego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu 11 kwietnia 2013 roku było miejscem zorganizowania IX Poznańskiego Forum Zootechniczno-Weterynaryjnego. Spotkanie – w dziesiątą rocznicę śmierci – poświęcono Profesorowi Kazimierzowi Gawęckiemu, wybitnemu naukowcowi z dziedziny nauk o żywieniu zwierząt, znakomitemu dydaktykowi oraz działaczowi organizacyjnemu, który – jak powiedział podczas wystąpienia inauguracyjnego prof. dr hab. Andrzej Rutkowski – zapisał się na kartach historii polskiej nauki zootechnicznej.

Słowo wstępne do zebranych w auli Kolegium Rungego wygłosił prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr hab. Jan Pikul

W forum wzięli udział krajowi specjaliści – naukowcy zajmujący się jakością pasz i ich wpływem na efektywność produkcji zwierzęcej, jak również liczne grono członków Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego – zootechników i weterynarzy oraz studenci i inne osoby zainteresowane.

Program spotkania obejmował osiem referatów oraz 12 komunikatów naukowych. Tematyka referatów była bardzo różnicowana i obejmowała następujące problemy:

Urzędowy plan kontroli pasz w Polsce w roku 2011 zaprezentowali Jacek Boruta i Michał Jagucki z Głównego In-

Gospodarzem forum był prof. dr hab. Piotr Ślósarz

spektoratu Weterynarii – Warszawa. W podsumowaniu prezentacji autorzy stwierdzili, że uzyskane wyniki urzędowego nadzoru potwierdzają wysoki poziom bezpieczeństwa produkowanych i wykorzystywanych do żywienia pasz.

Fot. 3 x Jolanta Komisarek

Podczas wystąpienia inauguracyjnego prof. dr hab. Andrzej Rutkowski wspomniał prof. dr. h.c. Kazimierza Gawęckiego, któremu poświęcono to forum

Na temat **monitorowania jakości handlowej pasz** mówił Waldemar Korol z Instytutu Zootechniki, Państwowy Instytut Badawczy (PIB), Krajowe Laboratorium Pasz, Lublin. W ramach wystąpienia przedstawił urzędową kontrolę jakości handlowej pasz, jej prawdziwość i użyteczność w żywieniu zwierząt. Jak wykazano, badane przez lata pasze charakteryzowały się licznymi zafalszowaniami materiałów paszowych, przez co w ramach urzędowej kontroli podjęto kolejne analizy w celu wyeliminowania nieprawidłowości.

Wyniki krajowych badań nad paszami pochodzącymi z roślin genetycznie modyfikowanych przedstawił Sylwester Świątkiewicz w ramach zespołu z Instytutu Zootechniki PIB, Kraków.

Spotkanie zgromadziło liczne grono zootechników, weterynarzy, praktyków, a także osób zainteresowanych

W wyniku wielu przeprowadzonych badań na zwierzętach autorzy raportu nie stwierdzili negatywnego wpływu poekstrakcyjnej śruty sojowej z soi Randap Ready i śruty z kukurydzy MON 810 na wskaźniki produkcyjne, jakość uzyskiwanych produktów odzwierzęcych oraz status metaboliczny i zdrowotny organizmu, w tym efektywność odpowiedzi immunologicznej, co pozwala stwierdzić, że materiały GM są równoważne pokarmowo w żywieniu drobiu, trzody chlewnej i bydła w stosunku do pasz konwencjonalnych.

Jan Grajewski przedstawił pracę zespołu z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy pod tytułem: **Mikotoksyny i patogenne pleśnie jako zagrożenie dla zwierząt – wyniki aktualnych badań**. Analizy wykazały, że stopień zanieczyszczenia pasz jest zróżnicowany i zależy od rodzaju badanego materiału i od roku badań, a gatunki wiodących zbóż – pszenicy i kukurydzy – są najbardziej skażone mikotoksynami, podczas gdy wyższą odpornością na porażenie grzybami pleśniowymi charakteryzuje się ziarno żyta.

O paszach glukogennych w profilaktyce ketozy krów mlecznych mówił Robert Miłkuła z Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Autor omówił substancje glukoplastyczne (glikol, gliceryna), które mogą potencjalnie zwiększyć pulę glukozy, ograniczyć mobilizację rezerw tłuszczowych, a także pośrednio poprawić bezpieczne wykorzystanie wolnych kwasów tłuszczowych u wysokowydajnych krów.

Wpływ temperatury suszenia ziarna kukurydzy na jej przydatność żywieniową przedstawił pokrótce Sebastian Kaczmarek z Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Dowiódł on, że wysoka temperatura suszenia ziarna kukurydzy może wpływać negatywnie na poziom energii metabolicznej, a tym samym na wyniki produkcyjne zwierząt.

W ramach ostatniej sesji Piotr Micek z Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie wygłosił referat na temat: **Jak poprawić wartość higieniczną kiszzonek**. Wyniki jego badań dowiodły, że analiza chemiczna kiszzonek w gospodarstwach zajmujących się produkcją mleka i mięsa wołowego jest niezbędnym elementem kontroli jakości pasz.

Ostatnie wystąpienie w ramach forum wygłosił Andrzej Rutkowski (Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu) na temat **mączek pochodzenia zwierzęcego jako pasz – za i przeciw**. Prelegent ocenił ten materiał paszowy i wykazał, że z punktu widzenia żywieniowego mączki pochodzenia zwierzęcego są atrakcyjniejszym – pod wieloma względami – komponentem paszowym dla zwierząt gospodarskich niż poekstrakcyjna śruta sojowa.

Jednodniową sesję – forum podsumował prof. dr hab. Jędrzej M. Jaśkowski, oceniając bardzo wysoko przygotowane referaty oraz dyskusję merytoryczną.

Patronat honorowy nad IX Forum Zootechniczno-Weterynaryjnym sprawowali: JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz Wielkopolski Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Poznaniu, a jednym ze współorganizatorów był Komitet Nauk Weterynaryjnych PAN.

*mgr inż. Anita Zaworska
dr Małgorzata Kaspróicz-Potocka*

Rocznicowa msza

W niedzielę 10 marca 2013 roku w Wierzenicy ks. Przemysław Kompf sprawował mszę św. w 119 rocznicę śmierci Augusta Cieszkowskiego. Bardzo gorąco powitał obecnych na niej przedstawicieli Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu (patronem uczelni jest August Cieszkowski), z prof. dr hab. Moniką Kozłowską – prorektor ds. studiów. Przywitał także rodziców młodzieży z Ośrodka „Wierzenica”, którzy mimo przeciwności pogodowych przyjechali w odwiedziny do swoich dzieci. Przypomniał, że tak jak przed rokiem, zjazd rodziców pokrywał się z rocznicą śmierci Augusta Cieszkowskiego. Nawiązał do mających się tu odbyć za półtora roku uroczystości związanych z dwusetną rocznicą jego urodzin: „August Cieszkowski, pochodzący z Podlasia, swoje dorosłe życie związał z Wierzenicą, w której osiadł. Stąd, jako człowiek aktywny, podróżował po całej ówczesnej Europie. Wierzenica była dla niego zaciszem domowym, miejscem rodzinnym i tym, w którym chciał być pochowany”.

Opowiedział o artykułach na temat zgonu Cieszkowskiego, które odszukał w dwóch wydaniach polskiego pisma „Kraj”, wychodzącego w Petersburgu. Skupił się na nekrologu, w którym zawarta była myśl: „jedna z polskich chwał zgasła na zawsze”, tak to komentując: „W sensie duchowym ta chwała nie zgasła. Długo pamiętało o niej pokolenie jemu współczesnych. W okresie po drugiej wojnie światowej tę pamięć próbowano zagłuszyć. Inne były wzorce życia i wychowania, pewne postacie wydawały się w tamtej rzeczywistości nie do przyjęcia, były otaczane zasłoną milczenia. Po odzyskaniu przez Polskę wolności wspo-

mnienie o dobrych ludziach odżywało. Na ziemi wierzenickiej odżywa pamięć o Augustie Cieszkowskim, wielkim Polaku. Cieszą się, że do tego ożywiania mogą osobiście dokładać drobną cegiełkę”.

Ksiądz Kompf dziękował wszystkim członkom społecznego komitetu mającego przygotować przyszłoroczne uroczystości obchodów 200-lecia urodzin autora *Ojciec Nasz*. „Stąd mamy czerpać duchowe korzenie – mówił. – Wyrastamy z pięknej historii. Chcemy wydobyć z tego, czym żył August Cieszkowski, wszystko to, co dobre i piękne, a jednocześnie ponadczasowe i przekłada się na naszą rzeczywistość. To miłość do Ojczyzny i solidarność. Ludzie, którzy nie cieszyli się darem wolnej Ojczyzny, widzieli w niej coś świętego, coś Bożego. Swoje działania, wydawałoby się beznadziejne, prowadzili w duchu odrodzenia Ojczyzny. Cieszkowski jako pierwszy skierował do Polaków słowo »solidarność«, mające uzmysławiać im, że w imię ambicji nie należy walczyć między sobą, bo to szkodzi sprawie narodowej. Tamto przesłanie ciągle pozostaje aktualne, tak jak miłość do Boga wyrażona w mądrym dziele filozoficznym Cieszkowskiego – *Ojciec Nasz*. To była chwała oddana Bogu [...]. Miejscem jej zakotwiczenia była nasza uciążliwa wierzenicka ziemia, możemy czuć się tym zaszczytzeni. Jest ona miejscem, gdzie to, co dobre, nie ginie, zmartwychwstaje do nowego życia [...]”.

Po mszy chętni mogli zejść do odnowionej krypty grobowej Cieszkowskich i oddać hołd tej wybitnej postaci.

Włodzimierz Buczyński

Wspomnienia

Wspomnienie o śp. prof. zw. dr. hab. Antonim Kaczmarku (1923–2013)

Działalność zawodowa prof. Kaczmarka była w całości związana z obecnym Wydziałem Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Jej początek zbiega się bowiem z powołaniem wydziału w 1951 roku, kiedy to obronił na nim pracę magisterską i został asystentem.

Końcowe lata studiów i początkowy okres pracy zawodowej przebiegały pod mecenatem prof. Tadeusza Vetulaniego. W tym czasie zainteresowania naukowe prof. Kaczmarka były ukierunkowane na zagadnienia związane z hodowlą rodzimych ras zwierząt. Tej problematyce miał także służyć temat pracy doktorskiej, dotyczący rasy polskiej czerwonej bydła. Niestety, w wyniku niespodziewanej śmierci prof. Vetulaniego w 1952 roku plany te ze względów formalnych musiały ulec zmianie i przez kilka następnych lat Profesor oprócz bydła, zajmował się

także trzodą chlewną i końmi. W 1961 roku obronił pracę doktorską pt. „Badanie antygenów krwinkowych u świń złotnickich i próba znalezienia prawidłowości ich dziedziczenia”, której promotorem był prof. Stefan Alexandrowicz. W 1965 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego, a tytuł rozprawy habilitacyjnej brzmiał: „Porównanie wartości opasowej i rzeźnej bydła nizinnego czarno-białego i nizinnego czarno-białego ↔ aberdeen angus”. Jest to jednocześnie data powstania naszej jednostki naukowo-dydaktycznej, której prof. Kaczmarek był założycielem i pierwszym kierownikiem. Następane etapy rozwoju naukowego to uzyskanie tytułów profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego, odpowiednio w latach 1973 i 1981.

Profesor Kaczmarek wyjątkowo trafnie wybierał kierunki badawcze i praktycznie w każdym, którego się podjął, stał się po-

Fot. archiwum Ryszarda Skrzypka

Profesor Antoni Kaczmarek (1923–2013)

wszecznie uznanym autorytetem. Wiodąca tematyka prowadzonych przez Niego badań to:

Immunogenetyka zwierząt gospodarskich – głównie bydła, a także trzody chlewnej i koni. Był w latach sześćdziesiątych założycielem pierwszego w Polsce Laboratorium Badania Grup Krwi Bydła, które świadczyło regularne usługi na rzecz praktyki.

Metody zwiększania efektywności opasu ras bydła mlecznego i mięsnego oraz mieszańców międzyrasowych. Ta tematyka stała się podstawą do stworzenia unikalnego warsztatu badawczego w postaci kilku stad doświadczalnych, w których prowadzono badania na bardzo wysokim poziomie naukowym.

Zwiększanie efektywności użytkowania bydła mlecznego na drodze różnych strategii krzyżowania. Efektem praktycznym tego kierunku badań jest to, że prof. Kaczmarek był jednym z głównych twórców rasy polskiej holsztyńsko-fryzyjskiej, która stanowi obecnie ponad 90% krajowego pogłowia bydła.

Metody poprawy dobrostanu bydła. Za osiągnięcia w tej dziedzinie uzyskał prestiżowe wyróżnienia zagraniczne, przyznane za wprowadzenie metod profilaktycznych, które dzisiaj nazwalibyśmy proekologicznymi.

Profesor Kaczmarek miał niepospolity talent dydaktyczny. Poświęcał bardzo dużo czasu na tworzenie i modyfikowanie programów i metod nauczania. Jego zajęcia były wyjątkowo atrakcyjne i niekonwencjonalne, a studenci wyjątkowo dobrze przygotowani do pracy zawodowej w zakresie prowadzonych przez Niego licznych przedmiotów. Wykształcił i wychował wiele pokoleń absolwentów, wypromował 88 magistrantów. Oprócz tego Profesor prowadził studia magisterskie i podyplomowe w językach obcych (francuski, angielski) dla obcokrajowców. Bardzo zaszczytnym elementem działalności dydaktycznej było powierzenie Mu w latach siedemdziesiątych propagowania treści dotyczących produkcji zwierzęcej w audycjach „Naukowcy – Rolnikom”, nadawanych cyklicznie w programie pierwszym Polskiego Radia. Natomiast wcześniej Profesor w ramach programów telewizyjnych w cyklu „Technikum Rolnicze” prowadził wykłady z hodowli zwierząt dla uczniów szkół średnich, przygotowujących się do studiów.

Efektom publikacyjnym działalności naukowej i dydaktycznej prof. Kaczmarka jest ponad 400 pozycji, w tym 88 oryginalnych rozpraw naukowych, 70 prac naukowych przeglądowych oraz 10 podręczników i skryptów.

Profesor Kaczmarek wypromował ośmiu doktorów, z czego trzy osoby, pracując dalej w naszej jednostce, uzyskały habilitację, a dwie – tytuł profesora. Był recenzentem w 91 postępowaniach o nadanie stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego oraz tytułu profesora (odpowiednio 30, 29 i 32 recenzje).

Profesor posiadał niezwykle dar i zapał do wdrażania osiągnięć naukowych do praktyki. Intensywnie współpracował z wszystkimi najważniejszymi podmiotami gospodarczymi, doradczymi, samorządowymi i administracyjnymi na terenie Wielkopolski i regionów ościennych. Jego pasją było organizowanie różnego rodzaju spotkań pod hasłem „Nauka – praktyce”, które spotykały się z bardzo dużym zainteresowaniem. Zawsze podkreślał, że podstawą dobrej współpracy nauki z praktyką jest obustronna wymiana wiedzy.

Profesor Kaczmarek pełnił liczne odpowiedzialne funkcje organizacyjne. Do najważniejszych, pełnionych na macierzystej uczelni, należy zaliczyć nieprzerwane kierowanie przez 30 lat naszą jednostką – aż do momentu przejścia na emeryturę w 1994 roku. Najpierw był to Zakład Hodowli Bydła, który został w roku 1981 przemianowany na Katedrę Hodowli Bydła. Oprócz tego w latach 1976–1981 prof. Kaczmarek był dyrektorem Instytutu Hodowli i Technologii Produkcji Zwierzęcej, a w latach 1982–1991 kierownikiem Zakładu Hodowli Koni.

Pełnił wiele ważnych funkcji również poza macierzystą uczelnią. W latach 1980–1983 Profesor był prezesem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego, w latach 1969–1973 zaś prezesem Oddziału Poznańskiego tejże organizacji. Oprócz tego przez długie lata pełnił w naszym kraju ważne funkcje doradcze i opinotwórcze. Był między innymi przewodniczącym Komisji Hodowli Bydła w Radzie Naukowo-Technicznej przy Ministrze Rolnictwa oraz członkiem Komisji Technologii Produkcji Zwierzęcej Wydziału V PAN, członkiem Rady Naukowej Instytutu Hodowli Bydła i Produkcji Mleka SGGW-AR oraz członkiem Rady Naukowej Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu.

Współpracował z licznymi zagranicznymi ośrodkami naukowymi, na przykład: Białoruskim Instytutem Badawczym w Żodino, Wyższą Szkołą Rolniczą w Pradze (Czechosłowacja), URCEO w Rennes (Francja), Auchincruive College (Szkocja), Uniwersytecie Rolniczym w Uppsali (Szwecja) i Działem Naukowym U. S. Department of Agriculture.

Za swoją działalność prof. Kaczmarek był wielokrotnie nagradzany i odznaczony. Między innymi uzyskał 10 nagród ministerialnych, w tym sześć nagród Ministra Edukacji Narodowej i cztery nagrody Ministra Rolnictwa. Inne znaczniejsze wyróżnienia krajowe i zagraniczne to: Dyplom Specjalny U. S. Department of Agriculture (1968), pierwsze miejsce w ogólnopolskim konkursie „Mistrz Techniki” (1973), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974), odznaka „Zasłużony Pracownik Rolnictwa” (1976), Dyplom Uznania za Twórczość i Współpracę z Polskim Radiem (1977), nagroda The Scandinavian Nature Medicine (1989) oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej (1991).

Po przejściu na emeryturę Profesor przez długie lata kontynuował działalność akademicką i zawsze miał czas na to, aby służyć innym, dzielić się swoją mądrością życiową, optymizmem i dobrocią. Szerokie grono odbiorców jest Mu szczególnie wdzięczne za wiele wydanych w tym czasie podręczników, w których zawarł swoją ogromną wiedzę i doświadczenie zawodowe.

Profesor Antoni Kaczmarek zmarł 4 stycznia 2013 roku, w dziewięćdziesiątym roku życia.

Cześć Jego pamięci!

*prof. dr hab. Ryszard Skrzypek
kierownik Katedry Hodowli Bydła i Produkcji Mleka*

Profesor dr hab. inż. Leon Rembeza (1941–2013)

Leon Rembeza urodził się 25 września 1941 roku w Preobrazhence (na południu dzisiejszej Ukrainy), dokąd rodzina Rembezów została wysiedlona spod Stanisławowa na początku drugiej wojny światowej. Oficjalnie miejscem urodzin Leona i jego brata bliźniaka jest Chodaków pod Sochaczewem, dokąd państwo Rembezowie przyjechali na początku 1942 roku. Liceum ogólnokształcące ukończył w Chełmnie nad Wisłą. Studia wyższe odbył na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej w latach 1959–1964, uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa wodnego.

W 1972 roku obronił pracę doktorską w Instytucie Hydrotechniki Politechniki Gdańskiej zatytułowaną „Dopływ filtracyjny wód gruntowych pod ciśnieniem do systemów drenów” i uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. W pracy tej wykorzystał metodę odwzorowań konforemnych z zastosowaniem funkcji potencjału Żukowskiego, wzorów Christoffela-Schwarza oraz całek i funkcji eliptycznych, uzyskując rozwiązanie analityczne w postaci pięciu równań opisujących dopływ filtracyjny wody do drenów. Równania te oraz odpowiadające im nomogramy nazwane zostały przez prof. J. Ostromęckiego (Biblioteczka Wiadomości IMUZ nr 64, PWRiL, Warszawa 1980) wzorami i nomogramami Rembezy.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dziedzinie budownictwa – budownictwa wodnomelioracyjnego – Leon Rembeza uzyskał na podstawie rozprawy „Obliczanie drenaży z uwzględnieniem filtracji w strefie ograniczonego wzniosu kapilarnego” przedstawionej w 1987 roku na Wydziale Melioracji i Inżynierii Środowiska Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

Po ukończeniu studiów (1964) przez rok pracował w Okręgowym Zarządzie Wodnym w Bydgoszczy. W 1965 roku rozpoczął pracę w ówczesnej Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), w Katedrze Budownictwa Wodnego (obecnie Katedrze Inżynierii Wodnej i Sanitarnej) na stanowisku asystenta, a następnie od 1967 roku starszego asystenta i od 1972 roku adiunkta. W latach 1975 i 1976 odbył długoterminowy, dziewięciomiesięczny staż naukowy w Instytucie Mechaniki Płynów Politechniki w Tuluzie (Francja). Jako adiunkt pracował do 1988 roku, kiedy uzyskał mianowanie na stanowisko docenta. W 1991 roku w Akademii Rolniczej w Poznaniu został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pięciu lat. W 1996 roku, po upływie okresu mianowania, powrócił na stanowisko docenta, a następnie w 2002 roku uzyskał tytuł naukowy profesora.

Całkowity dorobek naukowy prof. dr. hab. inż. Leona Rembezy obejmuje 120 pozycji, w tym 49 oryginalnych opublikowanych prac twórczych, 14 przeglądowych artykułów naukowych oraz cztery książki i podręczniki akademickie, między innymi *Obliczenia i badania analogowe filtracji w budownictwie wodno-melioracyjnym* (Poznań 1980), *Przepływ wód i zanieczyszczeń w gruncie. Analityczne metody rozwiązań* (Poznań 1998). Był także współautorem podręcznika *Komputerowe obliczenia hydrauliczne dla budownictwa wodno-melioracyjnego* (Poznań 1993).

Problematyka naukowo-badawcza prof. dr. hab. inż. Leona Rembezy dotyczyła przede wszystkim zagadnień przepływu wody, a także zanieczyszczeń przez ośrodki porowate (gleby, grunty) oraz przez budowle wodne i wokół nich. Drugi nurt zainteresowań naukowych Profesora był związany z analizą przepustowości koryt rzecznych i węzłów wodnych przy przepływie wód wielkich.

Za działalność naukową prof. dr. hab. inż. Leon Rembeza w 1973 roku otrzymał nagrodę indywidualną III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Techniki za pracę doktorską.

Fot. archiwum Ryszarda Błażejewskiego

Profesor Leon Rembeza (1941–2013)

Profesor był cenionym i lubianym wychowawcą studentów: wypromował dwóch doktorantów i 63 magistrów. Zrecenzował jedną pracę habilitacyjną i sześć prac doktorskich. Pełnił wiele funkcji na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, uczestniczył w pracach licznych komisji i gremiów wybieralnych zarówno uczelnianych (na przykład Rektorska Rada Biblioteczna), jak i wydziałowych (na przykład Komisja ds. Nauki, Komisja ds. Rozwoju Kadr, Komisja ds. Organizacji Wydziału). W kadencji 1999–2002 roku pełnił z wyboru funkcję prodziekana wydziału ds. studiów.

Za osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze i organizacyjne otrzymał liczne nagrody JM rektora, Złoty Krzyż Zasługi (1986) oraz Srebrną Odznakę Honorową SITWM (1993)

Profesor dr. hab. inż. Leon Rembeza z dniem 1 października 2011 roku przeszedł na emeryturę. Niestety, poważna choroba nie pozwoliła Mu na dalszą działalność – zmarł w Poznaniu w dniu 15 lutego 2013 roku i spoczął na cmentarzu w Suchym Lesie.

Cześć jego pamięci!

prof. dr hab. Ryszard Błażejewski

Kościół i polityka

Seminarium na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt

Seminarium Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, które odbyło się 25 lutego 2013 roku, po raz kolejny wykraczało poza zawodowe zainteresowania pracowników wydziału. Tym razem prelegentem był ks. prof. Andrzej Szostek.

Ksiądz prof. Andrzej Szostek tuż przed wykładem

Na początek kilka słów o Prelegencji. Ksiądz prof. Andrzej Szostek jest etykiem, w latach 1992–1998 był prorektorem, a w latach 1998–2004 rektorem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Z uczelnią tą jest związany od czasów studiów, tutaj w 1969 roku obronił pracę magisterską, której promotorem był

Pytanie z sali – prof. dr hab. Paweł Maćkowiak

ks. kardynał doc. Karol Wojtyła. Przez cały czas pracy w Katedrze Etyki KUL ks. prof. Andrzej Szostek współpracował ze św. pamięci ks. prof. Tadeuszem Stycznem. Obecnie nasz Prelegent jest między innymi członkiem Rady Narodowego Centrum Nauki, w której pełni funkcję przewodniczącego Komisji Etyki.

Jednak nie tylko osoba Prelegenta była ważnym powodem zainteresowania seminarium (na które przybyli pracownicy innych wydziałów oraz jednostek administracyjnych naszej uczelni), interesujący był także zaproponowany temat.

Ksiądz prof. Andrzej Szostek przedstawił nam rozważania na temat „Kościół i polityka”. Jako że pasją Prelegenta jest historia, rozpoczął wykład od przedstawienia historycznych związków religii, w tym chrześcijaństwa, i polityki. Od wieków religia była

Zajmująca rozmowa trzech profesorów: ks. prof. Andrzej Szostek (w środku) z uczonymi naszego uniwersytetu: prof. dr hab. Markiem Świtońskim (od prawej) i Krzysztofem W. Nowakiem (autorem artykułu)

ściśle związana z polityką, a przełomowym momentem dla Kościoła stał się Sobór Watykański II. To właśnie na dokumentach tego soboru i na pismach błogosławionego Jana Pawła II ks. Szostek oparł swoje wystąpienie, w którym przekonywał, że Kościół nie może się angażować po stronie jakiegokolwiek opcji politycznej. W ostatniej części swego wystąpienia przedstawił przyczyny, a raczej historyczne uwarunkowania, prób angażowania się części księży w działalność polityczną w Polsce.

Po wystąpieniu księdza profesora wywiązała się ciekawa dyskusja, która pokazała, że pracownicy naszej uczelni mają daleko szersze zainteresowania i wiedzę niż tylko zagadnienia ściśle zawodowe.

Na koniec niech będzie wolno piszącemu te słowa dodać coś od siebie. Ponaddwuletnia znajomość z Andrzejem pozwala mi na scharakteryzowanie naszego Gościa jako człowieka mądrego, uczciwego w głoszeniu poglądów i mającego duży dystans do siebie. To dla mnie zaszczyt, że spotkałem na swojej drodze takich ludzi, jak ksiądz Andrzej.

Krzysztof W. Nowak

Poznański Festiwal Nauki i Sztuki

Podziękowania za udział w XVI Poznańskim Festiwalu Nauki i Sztuki

W dniu 9 kwietnia 2013 roku na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu odbył się XVI Poznański Festiwal Nauki i Sztuki. Uroczystej Inauguracji dokonał JM Rektor naszej uczelni, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak, w nowo wybudowanym budynku Biocentrum. W imieniu Władz Uczelni składam wyrazy podziękowania wszystkim pracownikom i studentom za ich zaangażowanie i czynne uczestnictwo w realizacji **106 imprez** na terenie naszej Uczelni. W ramach tegorocznej edycji ponad 90 naukowców (z siedmiu wydziałów reprezentowanych przez 28 jednostek naukowo-badawczych) oraz 120 studentów z kół naukowych przygotowało dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych 21 wykładów, 43 pokazy i prezentacje, cztery wystawy, 13 stoisk interaktywnych oraz ponad 20 warsztatów. Imprezy odbywały się w 11 obiektach uniwersytetu, w budynkach: Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska, Kolegium im. K. Gawęckiego, Wydziału Technologii Drewna, Kolegium Maximum, Pilotowej Stacji Biotechnologii, Instytutu Inżynierii Rolniczej, Katedry Chemii, Kolegium Rungego, Kolegium Cieszkowskich, Katedry Mikrobiologii Ogólnej i Środowiskowej oraz w Biocentrum.

W tegorocznej edycji Festiwalu wzięło udział około sześciu tysięcy młodych ludzi, którzy nie tylko zgłębiali tajniki nauki, ale również zapoznali się z ofertą edukacyjną naszej uczelni oraz z wykładowcami.

Podziękowania kieruję w stronę pracowników:

• **Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii**, w szczególności:

– prof. dr hab. Ryszarda Słomskiego z Katedry Biochemii i Biotechnologii

– dr inż. Justyny Starzyk, dr inż. Alicji Niewiadomskiej, dr inż. Agnieszki Wolnej-Murawki, dr inż. Doroty Swędrzyńskiej, dr Agnieszki Mocek-Płociniak z Katedry Mikrobiologii Ogólnej i Środowiskowej

– prof. dr hab. Zbigniewa Brody z Katedry Genetyki i Hodowli Roślin – za prowadzenie inauguracji w Biocentrum.

• **Wydziału Nauk o Żywności i Żywieniu:**

– prof. dr hab. Włodzimierza Grajka, mgr inż. Anny Bryły, mgr inż. Marty Hetman, mgr inż. Przemysława Kowalczewskiego, mgr inż. Dagmary Leśniak, mgr inż. Pauliny Worsztynowicz z Katedry Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności

– prof. dr hab. Henryka Jelenia, dr inż. Małgorzaty Majcher z Instytutu Technologii Żywności Pochodzenia Roślinnego

– dr hab. Anny Gramzy-Michałowskiej z Katedry Technologii Żywności Człowieka

– dr Grażyny Plenzler, dr Danuty Napierały, mgr inż. Łukasz Masewicza, dr inż. Anny Kołczyk z Katedry Fizyki.

• **Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu:**

– mgr inż. Marii Pauliny Ulczyckiej z Katedry Roślin Ozdobnych

– dr Magdaleny Janyszek, dr Sofii Celewicz-Gołdyn z Katedry Botaniki.

• **Wydziału Melioracji i Inżynierii Środowiska:**

– prof. dr hab. Janiny Zbierskiej, dr hab. Krzysztofa Szoszkiewicza, prof. nadzw., dr Marii Drapikowskiej, dr Klaudii Borowiak z Katedry Ekologii i Ochrony Środowiska

– mgr inż. arch. Grzegorza Kmiećnika, mgr inż. arch. Hanny Szymczak, mgr Magdaleny Walczak z Katedry Geotechniki

– dr inż. Pawła Zawadzkiego, dr inż. Natalii Walczak, dr hab. Tomasza Kałuży z Katedry Inżynierii Wodnej i Sanitarnej

– mgr inż. Daniela Zawal, dr inż. Jacka Mądrowskiego z Katedry Mechaniki Budowli i Budownictwa Rolniczego

– prof. dr hab. Janusza Olejnika, dr hab. Jacka Leśnego z Katedry Meteorologii.

• Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt:

– prof. dr. hab. Marka Świtońskiego, dr hab. Doroty Cieślak, dr. Jarosława Sosnowskiego, mgr. Macieja Orsztynowicza, mgr. Kamili Polley, Michała Hryciuka, Anny Perkowskiej, Adama Wełnic z Katedry Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt

– dr hab. Hanny Jackowiak, prof. nadzw., prof. dr. hab. Szymona Godynickiego, mgr. Kingi Skieresz-Szewczyk, mgr. Eweliny Prozorowskiej z Zakładu Histologii i Embriologii Zwierząt

– dr hab. Małgorzaty Szumacher-Strabel, prof. nadzw., dr. inż. Adama Cieślaka, prof. nadzw., mgr. Agnieszki Nowak, mgr. Joanny Szczehowiak, mgr. inż. Barbary Stefańskiej z Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej – za prowadzenie imprez w Kolegium Rungego

– dr. inż. Karoliny Szulc z Katedry Hodowli i Produkcji Trzody Chlewnej

– dr. Mirosławy Kulawik, dr. inż. Marii Urbańskiej, mgr. Katarzyny Przybylskiej, mgr. Katarzyny Żońnierowicz, Michaliny Jaszczak z Instytutu Zoologii

– mgr. inż. Pawła Stefańskiego z Katedry Hodowli Bydła i Produkcji Mleka

– dr. inż. Wojciecha Perza, dr. inż. Jolanty Różańskiej-Zawiei z Pracowni Komputerowej.

• Wydziału Technologii Drewna:

– prof. dr. hab. Stanisława Proszyka, dr. inż. Barbary Lis, dr. inż. Tomasza Krystofiaaka, Grażyny Wilczyńskiej z Katedry Klejenia i Uszlachetniania Drewna

– prof. dr. hab. Gintera J. Hruzika, dr. inż. Viktora Gotycha, dr. inż. Marka Wieruszewskiego z Katedry Mechanicznej Technologii Drewna

– dr. inż. Ryszarda Plenzlera z Katedry Mechaniki i Techniki Ciepłej

– dr. inż. Rafała Czarneckiego, dr. inż. Doroty Dukarskiej, dr. Doroty Dziurki, dr. inż. Adama Derkowskiego, dr. inż. Ryszarda Mirskiego, Edwarda Kuśnierza z Katedry Tworzyw Drzewnych

– dr. Moniki Gąseckiej, dr. Mirosława Mleczek, dr. Macieja Buśko, dr. Zuzanny Magdziak, dr. Magdaleny Laskowskiej z Katedry Chemii.

• Wydziału Leśnego:

– prodziekana dr. hab. Piotra Łakomego z Katedry Fitopatologii Leśnej

– dr. inż. Andrzeja Mazura z Katedry Entomologii Leśnej. Ponadto dziękuję pracownikom:

• **Studium Języków Obcych** – mgr. Zofii Łapińskiej wraz z zespołem w składzie: mgr. Maria Fenrich, mgr. Ewa Janicka-Thomas, mgr. Jadwiga Ziemkowska, mgr. Alina Nurczyk, mgr. Piotr Goderski, mgr. Maria Golon, mgr. Anna Łuczowska, mgr. Jolanta Langkafeł, mgr. Barbara Szydło, mgr. Anna

Komoso, mgr. Wiesława Banaszak, oraz studentom za 33 prezentacje przygotowane w językach obcych.

Nie możemy zapomnieć również o naszych uzdolnionych studentach z:

• **Koła Naukowego Biotechnologii „OPERON”**

• **Sekcji medycznej mAb (medycyna A biotechnologia)**

• **Koła Naukowego Zootechników i Biologów, Sekcji Żywienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego**

• **Koła Naukowego Zootechników i Biologów, Sekcji Apidologicznej**

• **Koła Naukowego Leśników, Sekcji Entomologicznej**

• **Koła Naukowego Inżynierii Środowiska**

• **Koła Naukowego Inżynierii Rolniczej**

• **Koła Naukowego Technologów Żywności**

– którym również dziękuję za zaangażowanie.

Szczególne podziękowania należą się koordynatorowi Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu – **dr inż. Urszuli Mojsiej** z Biura Promocji i Współpracy z Praktyką, bez której ta impreza nie mogłaby się odbyć, **mgr. Magdalenie Nowy** za wspaniałą kampanię promocyjną imprezy, **Krystynie Madelskiej-Pawlak** za oprawę graficzną, a także rzecznikowi prasowemu mgr. inż. Jerzemu Lorychowi za nagłośnienie imprezy w mediach.

Dziękujemy mgr. Markowi Regulskiemu z Ośrodka Informatyki za pomoc w tworzeniu strony internetowej Festiwalu.

Bardzo dziękujemy mgr. inż. Markowi Klimeckiemu – Kancelerzowi oraz Wiesławowi Janusowi – kierownikowi Działu Gospodarczego i Zaopatrzenia wraz z zespołem: Waldemar Stawiarski, Mirosław Kajko, Irena Owczarek i inni, a także mgr. inż. Janowi Taberskiemu – kierownikowi zespołu elektryków za zaangażowanie w realizację Festiwalu na naszej uczelni. Na ręce Anny Meller – kierownik Działu Aparatury Naukowo-Badawczej i Dydaktycznej – składamy podziękowania dla: Marka Hajdera i Wincentego Skrzekotowskiego za wsparcie techniczne podczas trwania imprez.

*prof. dr hab. Jan Pikul
prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą*

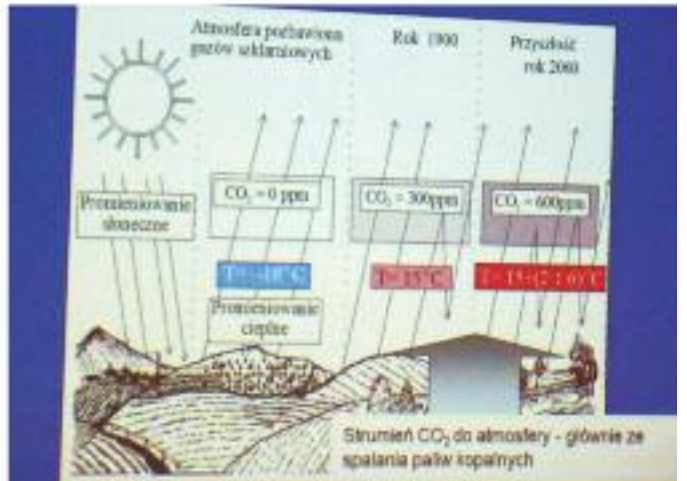

Poznański Festiwal
Nauki i Sztuki

XVI POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

XVI POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

XVI POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

Opracowanie graficzne stron: Krystyna Madejska; Zdjęcia: Urszula Majstrel, Krystyna Madejska, Anna Turczowska oraz archiwa katedr uczestniczących w FNIS

Lasy świata – Karaiby

Wystawa i pokaz slajdów

Mimo zimowej aury na zewnątrz, w oczekiwaniu na spóźniającą się wiosnę, na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu można było podziwiać tropikalną przyrodę Karaibów – a to dzięki zorganizowanej na Wydziale Leśnym wystawie oraz towarzyszącemu jej pokazowi przezroczy.

Wystawa z cyklu „Lasy świata” przedstawiała zdjęcia egzotycznych roślin i zwierząt z lasów deszczowych Karaibów (Gwadelupa, Dominika, Saint Vincent i Grenadyny). Wystawę można było zwiedzać w marcu i kwietniu 2013 roku w holu Kolegium Cieszkowskich.

Uzupełnieniem wystawy był pokaz przezroczy o tej samej tematyce zorganizowany 12 marca 2013 roku przez Sekcję Przyrodniczą Koła Leśników. Zapowiedziano tam wówczas, że jesienią 2013 roku odbędzie się wyjazd naukowy na Karaiby dla pracowników i studentów Wydziału Leśnego naszej uczelni. Pracownicy będą uczestniczyli w nim na własny rachunek, natomiast studenci mogą otrzymać specjalne stypendium na pokrycie kosztów wyjazdu.

Jedno stypendium wyjazdowe funduje dziekan Wydziału Leśnego, pozostałe mogą ufundować inne zainteresowane

osoby lub instytucje. Głównym kryterium ich przyznawania jest działalność studentów na rzecz uczelni, wydziału i społeczności akademickiej.

Jolanta i Andrzej Węgiel

Nieważne gdzie, ważne, by się dobrze najeść...

Fot. 2 x archiwum Jolanty i Andrzeja Węgiel

XIX Wrocławskie Targi
Książki Naukowej

20–22 marca 2013 r.

Jury Konkursu
na Najtrafniejszą Szatę Edytorską
Książki Naukowej

przyznaje

WYRÓŻNIENIE

Wydawnictwu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

za książkę

pod redakcją Marka Siwulskiego i Krzysztofa Sobieralskiego

Lakownica lśniąca *Ganoderma lucidum* –
biologia, uprawa i właściwości lecznicze

Przewodniczący
Komisji Konkursowej
Eugeniusz Rubiński
prof. Eugeniusz Rubiński

Politechnika Wrocławska, 20 marca 2013 r.

Fot. Krystyna Madejska

Kolejne wyróżnienie dla naszego wydawnictwa

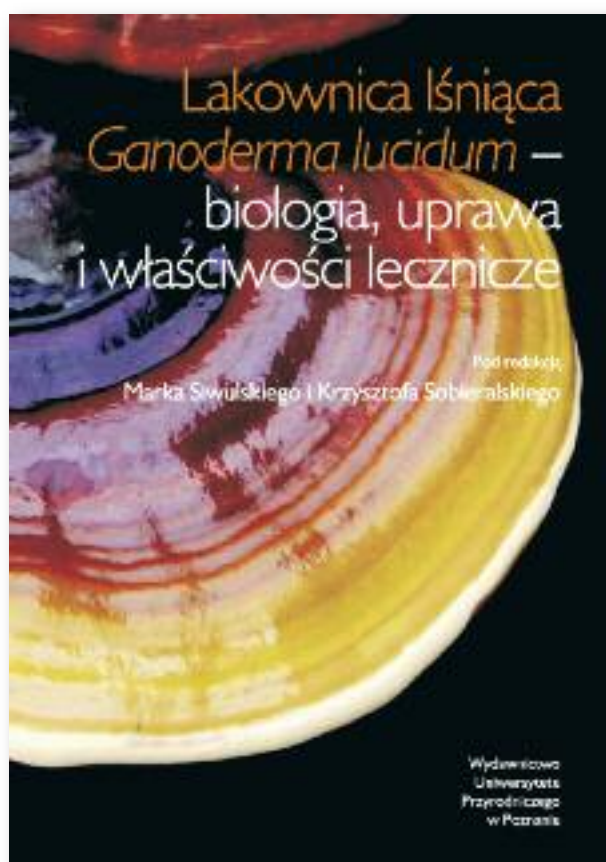
XIX Wrocławskie Targi Książki Naukowej

Delikatna i krucha szklana róża w wazonie – oto niecodzienna nagroda, jaką nasze wydawnictwo otrzymało na XIX Wrocławskich Targach Książki Naukowej za „najtrafniejszą szatę edytorską” monografii *Lakownica Iśniąca Ganoderma lucidum – biologia, uprawa i właściwości lecznicze*. Autorami pracy są: dr hab. Krzysztof Sobieralski, dr hab. Marek Siwulski (pod ich redakcją książka się ukazała), dr Izabella Bińkowska, mgr inż. Iwona Sas-Golak i mgr inż. Agnieszka Jasińska – wszyscy z naszego uniwersytetu – oraz dr hab. Sławomir Sokół z Uniwersytetu Opolskiego, dr hab. Małgorzata Jędrzycka z Instytutu Genetyki Roślin PAN w Poznaniu i dr n. med. Adam Kwiecieński z Grupy dr. A.R. Kwiecieńskiego w Bielsku Białej.

Wrocławskie Targi odbyły się w dniach 20–22 marca tego roku, a patronatem swoim objęły je: Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polska Akademia Nauk we Wrocławiu i Rektor Politechniki Wrocławskiej. Imprezę zorganizowała Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, a współorganizatorami zostali: „Forum Akademickie” z Lublina i AIESEC Polska Komitet Lokalny Politechniki Wrocławskiej.

Organizatorzy jako myśl przewodnią spotkania wybrali interesujący cytat z Emila Zegadłowicza: „Książka jest największym dobrem człowieka. Rozszerza świadomość ludzką, stwarza sojusz człowieka z człowiekiem, łączy, budzi, niepokoi, przetwarza, rzeźbi rysy swej epoki i wyprzedza ją. Znikome życie ludzkie rozszerza po granice wieczności, przewycięża mijanie”. To prawdziwa przyjemność uczestniczyć w imprezie pod takim hasłem.

Targi organizowane corocznie we Wrocławiu to jedna z trzech imprez dotyczących książki naukowej w Polsce, odbywających się na terenie uczelni. Nasze wydawnictwo bierze w nich udział już od kilkunastu lat. Konkursy – ze względu na patronat MNiSW – należą do najbardziej prestiżowych w tym środowisku i są związane z książką naukową, nie tylko akademicką. W minionych latach brały w nich udział takie oficyny, jak PWN, WNT czy Arkady.

Skarb: peritekt spj.

Tegoroczna szklana róża jest szóstą z kolei nagrodą, które nasze wydawnictwo zdobyło we Wrocławiu.

Ewa Strycka
Anna Zielińska-Krybus

Spotkanie sadownicze

Przybroda, zima 2013

Kolejne „spotkanie sadownicze” odbyło się 21 lutego 2013 roku w Rolniczo-Sadowniczym Gospodarstwie Doświadczalnym (R-SGD) Przybroda i poświęcone było aktualnym zagadnieniom produkcji sadowniczej. Spotkanie zostało zorganizowane z udziałem firm: TimacAGRO Polska, DuPont, AgroFresh, a także Agrosimex i składało się z dwóch części: seminaryjnej oraz warsztatów praktycznych z pokazem cięcia drzew owocowych.

Bardzo licznie zgromadzonych wielkopolskich sadowników w sali konferencyjnej odnowionego pałacu w Przybrodzie powitał i spotkanie poprowadził administrator R-SGD Przybroda – dr inż. Jerzy Mazur. W pierwszej prezentacji seminaryjnej Joanna Cybulska-Augustyniak oraz Marek Chorzępa z firmy DuPont przedstawili program ochrony sadów przed szkodnikami (głównie owocówką jabłkóweczką i zwójkami) z zastosowa-

niem preparatów Coragen i Steward. Następnie Adam Paradowski z firmy AgroFresh przedstawił aktualny stan ilościowy i jakościowy owoców przechowywanych w Polsce i za granicą oraz krótko scharakteryzował na tym tle sytuację sadowników polskich. W bardzo ciekawy sposób zademonstrował także praktyczny sposób wykonania pomiaru jędrności jabłek oraz przeprowadził porównanie jakości przechowywanych owoców z zastosowaniem technologii SmartFresh z owocami przechowywanymi w tradycyjny sposób na przykładzie owoców pochodzących z chłodni R-SGD Przybroda.

W czasie krótkiej przerwy na kawę prelegenci odpowiadali na pytania sadowników, a także wymieniali się doświadczeniami. Kolejną ciekawą prezentację przedstawił Dariusz Mieszala, przedstawiciel firmy TimacAGRO Polska, na temat maksymalizacji plonu przy zachowaniu najwyższych parametrów

Fot. 2 x Jerzy Mazur

Wielkopolscy sadownicy w sali wykładowej R-SGD Przybroda

Pokaz cięcia drzew owocowych prowadzony przez Roberta Binkiewicza (firma Agrosimex)

jakościowych z zastosowaniem nawozów płynnych. Zaprezentował również wyniki doświadczeń, jakie przeprowadzono w przybrodzkiem sadzie w sezonie 2012 z użyciem produktów TimacAGRO. Następnym wykładowcą pierwszej części spotkania był Robert Binkiewicz z firmy Agrosimex, który bardzo szeroko omówił zalecenia agrotechniczne na sezon 2013, z uwzględnieniem nowych preparatów wprowadzanych do produkcji sadowniczej.

Po zakończeniu części wykładowej gospodarz R-SGD Przybroda zaprosił wszystkich uczestników na drugą część spotkania – do sadu – na praktyczny pokaz cięcia drzew owocowych – jabłoni i grusz.

Na wstępie Robert Binkiewicz podkreślił, że oprócz całej grupy zabiegów agrotechnicznych wykonywanych w sadzie prawidłowe cięcie nadal pozostaje jednym z najważniejszych elementów, który ma decydujący wpływ na późniejsze plonowanie. W trakcie pokazu zaprezentował i omówił główne czynniki, którymi powinniśmy się kierować podczas prześwie-

tlania drzew. Zaznaczył również, że zasadniczą cechą korony wrzecionowej, która dominuje w polskich sadach jabłoniowych, jest kształt stożka, to jest smukły wierzchołek oraz szerszy i stabilny dół. Dlatego elementarną zasadą powinno być utrzymywanie gałęzi dolnego piętra przez całe „życie” drzewa, stanowią one bowiem naturalny hamulec i regulator wzrostu, utrzymujący drzewa w ryzach. Następnie szczegółowo przedstawił zasady cięcia poszczególnych odmian jabłoni i grusz, które szczególnie ważne jest po bardzo obfitym owocowaniu w roku ubiegłym.

Warsztaty w ośnieżonym sadzie zakończyły się ciepłym posiłkiem, przygotowanym specjalnie dla zmarzniętych sadowników, którzy nie kryli zadowolenia z przebiegu, doboru tematyki i chęci uczestnictwa w podobnych spotkaniach w przyszłości.

mgr inż. Filip Mazur

„Wszystkiego najlepszego”

Powitanie prorektora ds. współpracy z zagranicą, prof. dr. hab. Jana Pikula

Centrum Kultury Studenckiej (CKS) koncertem pod tytułem „Wszystkiego najlepszego” świętowało Dzień Kobiet. Działo się to w Kolegium Rungego 8 marca – zgodnie z datą w kalendarzu. Wspólnie z męską częścią Samorządu Studenckiego CKS uczciło w ten sposób święto Pań naszej uczelni – mając nadzieję, że tym samym rozpowszechni tę formę świętowania Dnia Kobiet w naszej *Alma Mater*. „Tradycja” przecież kiedyś swój początek mieć musi.

Na koncercie gościła prorektora ds. studiów, prof. dr. hab. Monika Kozłowska, reprezentując nie tylko władze uczelni, ale głównie pleć piękną naszej publiczności. Życzenia oficjalne złożył prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. dr. hab. Jan Pikul, któremu towarzyszyła również zaproszona małżonka.

Program „Wszystkiego najlepszego” zaprezentował Teatr Puls, występując w ramach Sceny Muzyczno-Teatralnej Centrum Kultury Studenckiej. *Show* w aurze rewii i Kabaretu Starszych Panów porwało widzów nie tylko świetnym wykonaniem, ale głównie „zawartością merytoryczną”.

Adam Emil Szukała prosił: „Bądź moim natchnieniem” i oznajmiał: „Będziesz moją Panią”; Marek Behnke pytał: „Naprawdę jaka jesteś” i „Czy te oczy mogą kłamać?” Razem zaś z Jakubem Kocińskim twierdzili w tercecie, że: „Znaleźli sposób na kobiety”.

Panie opowiadały między innymi o swoim „Seksapilu” (Aleksandra Araszczuk); twierdziły, że on – to „Szuja”, a dla innego pana „... czasu nie ma” (Magdalena Przybył). Anna Maria Podolańczuk wyjawiała w „Tangu Kat”: „Męcz mnie, dręcz mnie [...], katuj, tratuj...” – bo ona „i tak wybaczy mu jak bratu”. Zuzanna Butghardt stwierdziła, że taka głupia to już nie jest – może głupia, ale taka to aż nie – w utworze „Głupia”.

Parodia utworu „Oczy czioznyje” w wykonaniu Jakuba Kocińskiego i duet z Zuzanną Burghardt w utworze „Jakże ściana ta cienka” podkręciły atmosferę wieczoru. Liryczny duet Aleksandry Araszczuk i Adama Emila Szukały oraz tytułowy utwór finałowy „Wszystkiego najlepszego” zakończyły program.

Aranżacje muzyczne przygotował Dawid Krupa, który również akompaniował przy fortepianie. Inscenizacja i choreografia Jakuba Grzelaka.

Wieczór zakończyły przygotowane przez panów z Samorządu Studenckiego niezwykle smaczne – jak wszyscy zgodnie stwierdzili – torty. Oczywiście nie można zapomnieć o kwiatkach – te były również!

Dziękujemy serdecznie za obecność i zapraszamy w roku następnym. Tymczasem zachęcamy do obejrzenia i wysłuchania kolejnego Koncertu Galowego i innych projektów artystycznych organizowanych przez Centrum Kultury Studenckiej.

Paweł Antkowiak

Liryczny duet (tu duże brawa dla wykonawców, którzy w bardzo profesjonalny sposób dali sobie radę z przeszkodami natury technicznej – czyli szwankującym chwilami nagłośnieniem)

„Jakże ściana ta cienka...

„Czy te oczy mogą kłamać?”

... za nią mieszka panienska”

Brawurowe wykonanie parodii utworu „Oczy czornyje”

Finiał

Fot. 7 x Katarzyna Kućko

Poznańskie Dni Zwierząt Egzotycznych

Organizatorzy Wystawy Zwierząt Egzotycznych – cyklicznego wydarzenia, które na dobre wpisało się w kalendarium imprez organizowanych na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt, postanowili rozszerzyć swoją inicjatywę. Tym razem studenci, doktoranci oraz absolwenci wydziału wraz z Kołem Naukowym Zootechników i Biologów, Sekcją Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich zachęceni ubiegłoroczną frekwencją zorganizowali dwudniową imprezę, która przyjęła nazwę: Poznańskie Dni Zwierząt Egzotycznych. Obejmowała dobrze znaną Wystawę Zwierząt Egzotycznych oraz konferencję. Tym razem część wystawowa odbyła się w sobotę, 16 marca 2013 roku, w Kolegium Rungego. Ta najbardziej reprezentacyjna aula Uniwersytetu Przyrodniczego gościła zwierzęta z całego świata.

Wypełniona do granic możliwości aula Kolegium Rungego...

... i sala wykładowa w Kolegium Gawęckiego

W tym roku na wystawę przybyła rekordowo wysoka liczba wystawców: prywatnych hodowców amatorów, terrarystów, sprzedawców sklepów zoologicznych oraz przedstawicieli stowarzyszeń. Wszyscy zaprezentowali ponad 120 niecodziennych, rzadkich i niebywale interesujących gatunków zwierząt. Organizatorzy mieli ręce pełne pracy ze względu na zaskakującą frekwencję – ponad ośmiuset zwiedzających!

Celem organizatorów Wystawy Zwierząt Egzotycznych była edukacja najmłodszych, młodzieży i dorosłych. W akwariach i terrariach, często odwierciedlających naturalne warunki, znalazły się między innymi owady, pajęczaki, płazy, gady oraz ssaki.

Po raz kolejny największym zainteresowaniem cieszyli się stali bywalcy wystaw: teju argentyńskie (*Tupinambis meriana*), jeże pigmejskie (*Atelerix albiventris*) i mierzące ponad dwa metry węże – boa dusiciele (*Boa constrictor*). Nowością na tegorocznej wystawie był okazały żółw matamata (*Chelus fimbriatus*) prezentowany przez Palmiarnię Poznańską. Po raz pierwszy można było podziwiać wiele ras świnek morskich, w tym również nietypowych – bez okrywy włosowej, myszy rasowych, jaszczurek, węży czy mrówek. Wydawałoby się, że tak mały owad, jakim jest mrówka, wśród wielu bardzo ciekawych okazów nie wzbudzi zainteresowania zwiedzających, a było wręcz przeciwnie.

Zwiedzający mieli niecodzienną okazję podziwiania akwariów dekoracyjnych urządzonych w stylu *nature*, w których majestatycznie poruszały się krewetki karłowate. Niekiedy zwierzęta budziły strach i niepokój wśród przybyłych gości. Najczęściej jednak, mimo groźnego wyglądu oraz olbrzymich rozmiarów, okazywały się bardzo łagodnymi „pupilami”. Oswojeniu ze światem egzotycznej fauny towarzyszyło profesjonalne podejście wystawców do edukacji oraz bogata wiedza wynikająca z wieloletniej praktyki, którą chętnie dzielili się z zainteresowanymi.

Tego dnia zorganizowano również konkursy, w których młodzi miłośnicy zwierząt mogli wylosować atrakcyjne nagrody.

Następnego dnia w ramach Poznańskich Dni Zwierząt Egzotycznych odbyła się I Konferencja im. prof. dr. hab. Leszka Bergera – „Chów i hodowla zwierząt egzotycznych”. Symposium miało na celu zainicjowanie współpracy jednostek naukowych z hodowcami, których z roku na roku przybywa, a wiedza o hodowli w warunkach domowych tych zwierząt jest bardzo potrzebna. Gości przybyłych z jednostek naukowych całej Polski (między innymi ze Szczecina, Warszawy, Wrocławia, Zielonej Góry), lekarzy weterynarii, hodowców praktyków, biologów oraz adeptów terrarystyki w sali wykładowej Kolegium Gawęckiego przywitała dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, prof. dr. hab. Małgorzata Schumacher-Strabel wraz z reprezentantem Komitetu Naukowego Konferencji, dr. hab. Damianem Józefiakiem. Wszystkich uczestników swoją obecnością zaszczyliła córka patrona, Katarzyna Berger, która nie ukrywała wzruszenia powstałą inicjatywą. Profesor Berger – wybitny malakolog i herpetolog, odkrywca hybrydogenezy żab zielonych – w swojej pracy konsekwentnie dążył do ukazania i rozwiązywania biologicznych zagadnień. Dla młodych badaczy profesor Berger jest wzorem i autorytetem.

Wykładem plenarnym „Ptaki amatorskie w kulturze” prof. dr. hab. Andrzej Rutkowski rozpoczął liczne wystąpienia zaproszonych gości. Lekarz wet. Monika Toborek zapoznała uczestników konferencji z tematem chorób gadów spowodowanych błędami pielęgnacyjnymi. Bartek Gorzkowski oraz lek. wet. Nadia Chlebicka omówili zagadnienie amatorskiej hodowli gadów w Polsce – odpowiedzialność, zagrożenia oraz stan faktyczny. Niezwykle zaskakującym wystąpieniem: „No... ale jaki tytuł?” – prof. dr. hab. Piotr Tryjanowski pobudził wyobraźnię wszystkich uczestników, o czym świadczyła niezwykle barwna i ciekawa dyskusja.

Burunduk

Podczas sympozjum prezentujący doniesienia brali udział w konkursie na najlepsze wygłoszone wystąpienie i nagrodę specjalną im. prof. dr. hab. Leszka Bergera. Nad prawidłowym

Oko w oko z gadem

przebiegiem sesji czuwała komisja konkursowa w składzie: dr hab. Izabela Szczerbal, dr inż. Jarosław Sosnowski, dr Marcin T. Górecki. Pierwszą nagrodę przyznano absolwentowi zoo-

Aksolotl meksykański – endemiczny płaz z rodzaju *Ambystoma*

techniki Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, mgr. inż. Mateuszowi Kosiorowi za pracę „Wpływ 25-hydroksycholekalcyferolu (Hy-D) na wzrost i rozwój młodych gekonów lamparcich (*Eublepharis macularius*)”. Nagroda specjalna trafiła do podopiecznego prof. Bergera, Krzysztofa Kolendy, za wystąpienie „Hodowle żab zielonych w obliczu globalnego wymierania płazów”. Ponadto goście Poznańskich Dni Zwierząt Egzotycznych mieli okazję degustować ślimaki jadalne ufun-dowane przez firmę HELIXIA.

Organizatorzy nie osiągnęliby tego sukcesu, gdyby nie wsparcie sponsorów imprezy: Tropical, Vitapol, „Zeszyty Terra-rystyczne”, Grupa PIAST, Melagris, Biomin, LNB Poland, producent karm dla psów i kotów Kumpel, Helixia oraz Centrum Ba-

Podziękowania dla Katarzyny Berger

Fot. 6 x archiwum autorów

dań DNA, za które serdecznie dziękują. Frekwencja oraz duże zainteresowanie Poznańskimi Dniami Zwierząt Egzotycznych sprawiły, że organizatorzy pragną rozwijać inicjatywę, zarówno w formie konferencji, jak i szerzenia inicjatywy edukacyjnej dotyczącej egzotycznej fauny.

Dodatkowe relacje z Poznańskich Dni Zwierząt Egzotycznych w najbliższych numerach „Więści z Piasta” oraz „Fauny i Flory”, TVP Poznań zaś udostępniła reportaż z wystawy na oficjalnej stronie internetowej.

Bartosz Kierończyk
Mateusz Rawski
Anita Zaworska
Jakub Długosz

Przeprawa przez Cybinę na pocztówkach (część 2)

Po wojnie bardzo szybko odbudowano przeprawę przez Cybinę. Ustrój nośny tego saperskiego mostu stanowiły walcowane dźwigary stalowe o rozpiętości około 8 m, wsparte na (prawdopodobnie) siedmiu rzędach drewnianych pali wbitych w dno rzeki, połączonych drewnianymi oczepami oraz poprzecznymi usztywnieniami. Podpory te, od strony wody górnej, były znowu bronione przed pochodem lodu solidnymi drewnianymi izbicami o bardzo małym nachyleniu, wyposażonymi w stalowe ostrza wzdłuż krawędzi, ułatwiające łamanie kry. Jezdnia mostu i barieryki były także drewniane. Na rycinie 3 widać dość dobrze konstrukcję tego pierwszego wojennego mostu łączącego Śródkę z Ostrowem Tumskim, widać też całkowicie zrujnowaną katedrę. Jest to pocztówka z serii czterech albumików przedstawiających *Zniszczony Poznań* (razem 49 pocztówek), opartych na reporterskich zdjęciach Zbigniewa Zielonackiego. Most ten jest także dobrze widoczny na wykonanych z lotu ptaka nieco młodszych pocztówkach (z 1957 i 1963 roku), z widokiem na odbudowaną już katedrę. Co interesujące, na jednej z nich przez most przejeżdża trolejbus (widoczny jest pantograf i linia zasilająca wzdłuż mostu).

Na początku lat sześćdziesiątych ubiegłego stulecia konieczna była wymiana nadszarpniętych procesami gnilnymi podpór tego mostu. Zmieniono wówczas jego ustrój nośny na amerykański składany most saperski konstrukcji inż. Baileya, montowany z gotowych stalowych elementów łączonych na sworznie. Jest on także widoczny na posiadanej przez autora pocztówce fotograficznej. Chodniki są oddzielone od jezdnii karatową konstrukcją, a przez most jeżdżą już autobusy, bo linia trolejbusowa została zlikwidowana. Most przetrwał do 1969 roku, do czasu wybudowania na południe od niego, na nowej trasie komunikacyjnej, mostu z betonu sprężonego.

Historia przeprawy między Śródką a Ostrowem Tumskim na szczęście wcale się nie skończyła. Stalowa konstrukcja mostu Rocha po kilku latach oczekiwania została zamontowana nad obecnym Cybińskim Kanałem Ulgowym, stanowi kładkę dla pieszych i znakomicie skraca drogę na Śródkę. Na dodatek operacja przesunięcia konstrukcji, zwłaszcza „przejścia” nad mostem Mieszka I, była bardzo spektakularnym przedsięwzięciem inżynierskim, śledzonym przez prasę i wielu mieszkańców (przez autora także). Nowa kładka, nazwana **mostem bp. Jordana**, została dobrze przyjęta i szybko doczekała się pocztówek, ale o tym już także pisałem, ilustrując kartkami historię mostu Rocha (WA, 9–10/2011).

Czytelnicy wiedzą, że kolekcjonuję pocztówki stare, „nie gardzę” jednak nowymi, zwłaszcza dla celów porównawczych, a nawet reprintami, jeśli nie posiadam oryginału. Jako generalną zasadę przyjąłem natomiast ilustrowanie publikowanych tekstów kartkami starymi, wyłącznie z własnej kolekcji. Jednakże na zakończenie tego szkicu chciałbym zrobić wyją-

tek i zamieścić pocztówkę zupełnie nową (ryc. 4), przekazującą jednak ciekawe i historyczne treści hydrotechniczne (z około 1920 roku), związane z omawianym tematem. Kartka przedstawia starą fotografię*, widok z lotu ptaka na katedrę z dobrze widoczną Cybiną oraz budowlami na niej. Od południa widoczny jest prawie w całości drugi most stalowy. Nieco na północ od niego Śluza Tumska, już prawie rozebrana, w każdym razie jej prawy przyczółek oraz filary w nurcie rzeki. Na pozostałościach jej filarów przerzucono jednak drewniane kładki umożliwiające przejście, a pewnie i przejazd taczek. Jeszcze bardziej na północ most kolejowy, wówczas jeszcze dwuprzęsłowy. Na fotografii widać wyraźnie narys fragmentu fortyfikacji na północ od katedry (na przykład Luneta Katedralna z fortem). Plan zdjęcia zamyka od góry koryto Warty. Trochę poza planem, niestety, niewidoczna zatem, a szkoda, znajdowała się burzona także w tym czasie Śluza Wielka. Prezentowaną pocztówkę można chyba potraktować jako swoistą klamrę spinającą stare i nowe pocztówki dotyczące prezentowanego mostu, ale także wcześniej omawianych budowli Twierdzy Poznań.

Na koniec warto jeszcze zwrócić uwagę, że budowana jest kolejna piesza przeprawa, łącząca Interaktywne Centrum Historii Ostrowa Tumskiego (ICHOT) wznoszone na prawym brzegu Cybiny oraz przyczółek dawnej Śluzy Tumskiej na lewym. Sądzę, że nie spełni się jednak moje przypuszczenie, że pozostałości Twierdzy Poznań nie doczekają się już pocztówek (WA, 7–8/2012). Przeszklona kładka z ICHOT, odbudowywany przyczółek Śluzy Tumskiej, do tego most bp. Jordana – naprawdę aż się proszą o piękną pocztówkę, może nawet w stylu dawnych wieloobrazkowych litografii!

Bogdan J. Wosiewicz

Zamieszczone w tekście pocztówki pochodzą wyłącznie ze zbiorów autora. W podpisach wskazano prezentowane miejsce czy obiekt, rok datowania obrazu i/lub wytworzenia pocztówki, choćby przybliżony, także dostępne informacje o wydawcy, miejscu wydania i ewentualnym obiegu pocztowym.

W opisie stosowano skróty:

wyd. = wydawca,

b. wyd. = brak wydawcy,

o.p. = obieg pocztowy,

b.o.p. = bez obiegu,

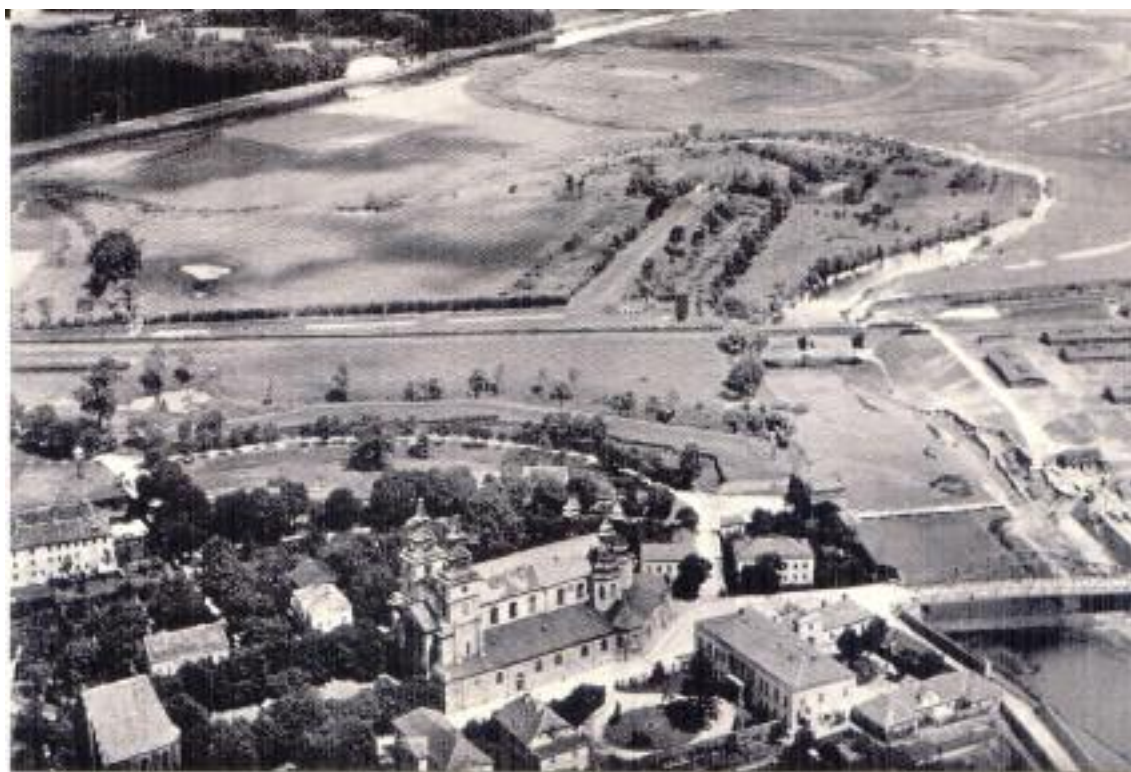
dat. kor. = data korespondencji.

* Ze zbiorów Archiwum Fotografii Ośrodka KARTA w Warszawie.

Bogdana J. Wosiewicz

Ryc. 3. Powojenny most nad Cybiną, w głębi całkowicie zniszczona katedra [w zbiorach autora; wyd. „Merkuriusz”, Poznań, około 1945 roku, b.o.p.]

Ryc. 4. Ostrów Tumski z katedrą oraz Cybina i budowle na rzece (około 1920 roku) [w zbiorach autora; wyd. Ośrodek KARTA, Warszawa, około 2010 roku, b.o.p.]

Więści wprawdzie spóźnione...

... ale warto odnotowania na łamach naszego czasopisma. Miło nam poinformować, że dwoje naszych absolwentów z Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu zdobyło prestiżowe nagrody w konkursie „Moja Wielkopolska”, zorganizowanym już po raz dwudziesty drugi przez Towarzystwo Urbanistów Polskich Oddział w Poznaniu zimą, na przełomie 2012 i 2013 roku.

Nagrodzeni to: **mgr inż. Daniel Mikulski** i **mgr inż. Zofia Grzeszczyk** – oboje z Katedry Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu.

Magister inż. Daniel Mikulski zdobył nagrodę za pracę „Projekt odnowy wsi Murzynowo Kościelne”, wykonaną pod kierunkiem dr inż. Elżbiety Raszei, mgr inż. Zofia Grzeszczyk zaś wyróżnienie za pracę „Analiza i ocena historycznych powiązań widokowych w zabytkowych założeniach zamkowo-parkowych w Gołuchowie, Kórniku i Rydzynie”, napisaną pod kierunkiem dr inż. Miłosza Walerzaka. Wręczenie nagród odbyło się 31 stycznia 2013 roku w ramach Dnia Urbanisty na targach BUDMA 2013.

Fot. archiwum Daniela Mikulskiego

Daniel Mikulski studia na kierunku: architektura krajobrazu podjął w 2007 roku. Praca inżynierska „Inwentaryzacja i rewitalizacja parku dworskiego w Murzynowie Kościelnym”, zrealizowana pod kierunkiem dr inż. Agnieszki Wilkaniec, otrzymała I wyróżnienie w konkursie „Moja Wielkopolska” w roku 2012 (organizowanym przez Towarzystwo Urbanistów Polskich Oddział w Poznaniu). W trakcie studiów magisterskich Daniel Mikulski rozpoczął równoległe edukację na kierunku: gospodarka przestrzenna, specjalność: rozwój i rewitalizacja miast oraz obszarów wiejskich – na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W ubiegłym (2012) roku uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera architekta krajobrazu. Nagrodzona w tym roku praca dyplomowa „Projekt odnowy wsi Murzynowo Kościelne” była wynikiem zainteresowań autora obszarami wiejskimi, ich tożsamością, zagrożeniami, a także problematyką możliwej ochrony i rozwoju. Jako praca zintegrowana uzyskała II miejsce w ogólnopolskim konkursie prac magisterskich organizowanym przez Stowarzyszenie Polskich Architektów Krajobrazu.

Wyniki pracy zostały przedstawione mieszkańcom i samorządowi lokalnemu. Z uwagi na interesujące ujęcie tematyki odnowy wsi przedstawiono ją także na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu, w Piasecznie pod Warszawą (na zaproszenie władz samorządowych) oraz na konferencji VI Dzień Urbanisty w ramach BUDMY 2013. Powyższe osiągnięcia utwierdziły autora w przekonaniu o słuszności postawionych tez i zmotywowały go do dalszych działań, zwłaszcza na gruncie lokalnym, w postaci reaktywacji i presowaniu Stowarzyszeniu Odnowy Wsi Murzynowo Kościelne. W kręgach zainteresowań autora znajdują się obszary wiejskie, a w szczególności badania ich tożsamości tkwiącej w przestrzeni i historii. Tę dwuwymiarowość ukazywać ma stworzona właśnie monografia historyczna Murzynowa Kościelnego.

Fot. archiwum Zofii Grzeszczyk

Zofia Grzeszczyk w latach 2006–2011 studiowała na kierunku: ogrodnictwo, specjalność: kształtowanie terenów zieleni, uzyskując kolejne stopnie zawodowe inżyniera i magistra z tego zakresu. Jednocześnie w latach 2007–2012 podjęła studia I stopnia na kierunku: architektura krajobrazu na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, a następnie studia II stopnia, również na tym samym kierunku. W ubiegłym (2012) roku po obronie pracy dyplomowej studiów II stopnia w Katedrze Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu uzyskała tytuł zawodowy magistra inżyniera architekta krajobrazu. Za nagrodzoną pracę magisterską „Analiza i ocena historycznych powiązań widokowych w zabytkowych założeniach zamkowo-parkowych z Gołuchowie, Kórniku i Rydzynie”, a także za dobre wyniki w nauce i za działalność w Kole Naukowym Ogrodników otrzymała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Obecnie kontynuuje naukę, będąc słuchaczem podyplomowego Studium Ochrony i Konserwacji Zabytkowych Założeń Ogrodowych prowadzonego na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

*dr inż. arch. Elżbieta Raszeja
dr inż. arch. krajobrazu Miłosz Walerzak
współpraca: dr hab. Piotr Urbański i Ewa Strycka*

Sekcja Entomologiczna na Międzynarodowych Spotkaniach Entomologów w Pradze

W sobotę 2 marca 2013 roku Sekcja Entomologiczna Koła Leśników wyjechała do Pragi. Głównym celem podróży był udział w Międzynarodowym Spotkaniu Entomologów połączonym z giełdą owadów. Udział w tym wydarzeniu wzięło dziesięciu aktywnych członków sekcji.

Spotkania tego typu są bardzo popularnym miejscem wymiany i sprzedaży owadów z całego świata. Odbywają się one każdego roku w pierwszy weekend marca i października. Znaleźć tam można okazy zarówno w żywe, jak i spreparowane, gatunki dość popularne i te rzadko spotykane. Tym razem przeważały owady z rzędu chrząszczy i motyli, a kupić najłatwiej można było spreparowane okazy z takich krajów tropikalnych, jak Malesja, Indonezja czy Peru. Wiosną łatwiej nabyć okazy tropikalne, natomiast jesienią, po zakończonym sezonie entomologicznym, materiał hodowlany pochodzący z Europy.

Giełda jest bardzo dobrym miejscem nie tylko do zakupów, lecz również do obserwacji różnorodnych gatunków owadów z całego globu. Co więcej, jest miejscem spotkań entomolo-

gów z całego świata, w tym również z Polski. Z każdym naukowcem czy hobbystą można bezpośrednio porozmawiać i wymieniać cenne informacje na temat interesujących nas gatunków. Podczas dwudniowego spotkania istnieje możliwość wymiany poglądów z entomologami zajmującymi się wszystkimi rzędami owadów, jakie do tej pory opisano! Nasza sekcja była inicjatorem integracyjnego spotkania ze studentami Wydziału Leśnego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego zrzeszonymi w Sekcji Entomologicznej. Wraz z sekcją przybył tam też ich opiekun, dr hab. Tomasz Mokrzycki, który żartobliwie stwierdził, że „z Warszawy do Poznania najłatwiej przez Pragę!”

Po udanym i owocnym spotkaniu uczestnicy udali się na zwiedzanie Pragi. Pogoda była przepiękna jak na tę porę roku. Zobaczyliśmy takie zabytki, jak charakterystyczne czeskie kamienice, Krzywy Dom, Most Karola, a wieczorem spacerowaliśmy po Starym Mieście.

*Teodozja Adamska
Adrian Łukowski*

Sekcja Entomologiczna Koła Leśników na spotkaniu w Pradze

Fot. Izabela Beiz

XIV Wydziałowe Sympozjum Studenckie Koła Naukowego Zootechników i Biologów

W poniedziałkowy kwietniowy poranek młodzi naukowcy z Koła Naukowego Zootechników i Biologów wypełnili Aulę Kolegium Rungego. Zespoły badawcze zaprezentowały wyniki badań prowadzone w ramach działalności odrębnych sekcji, które skupiają młodych fascynatów nauki, zainteresowanych poszerzeniem swojej wiedzy poza obszary dostępne podczas wykładów czy obowiązkowych zajęć i jednocześnie pragnących dzielić się swoimi doświadczeniami i pasją.

Ósmego kwietnia w ramach wydziałowej sesji można było obejrzeć prezentacje multimedialne. Ich autorami byli członkowie Sekcji: **Żywienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego; Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich; Anatomii Zwierząt; Biotechnologii Rozrodu Zwierząt; Teriologicznej; Genetyki Zwierząt** oraz **Agroturystyki**. Zgromadzeni w auli goście mogli usłyszeć niezwykle interesujące referaty, których profesjonalizm oraz doskonałe przygotowanie prelegentów umożliwiły zrozumienie zagadnień nawet przez osoby niewtajemniczone w arkana badań. Pozwoliło to na wysnucie ciekawych wniosków będących podstawą do późniejszej dyskusji.

Prezentacje uczestników wnikliwie oceniało jury. W skład komisji konkursowej wchodziło: dr Marcin Górecki, przewodniczący, dr inż. Sebastian Nowaczewski oraz dr Ewelina Warzych-Plejer.

I nagrodę otrzymał zespół: Klaudia Sworacka i Łukasz Dykowski, pod opieką dr. Łukasza Myczko, za wystąpienie: „Specyfika żerowania wiewiórki rudej *Sciurus vulgaris* na szyszkach świerka pospolitego *Picea abies*”. Praca przedstawiała ciekawe aspekty żerowania wiewiórek, które bardzo zaintrygowały zebraną publiczność, wzbudzając dyskusję, której nie było końca.

II miejsce zajęli studenci: Barbara Cichorska, Anna Jaśkowiak, Martyna Blok, Sylwia Klessa, Emilia Bartkowiak, Bartosz Kosicki, Piotr Nowak, Jakub Długosz z Sekcji Żywienia Zwierząt Monogastrycznych i Amatorskich, których opiekunem naukowym jest dr hab. Damian Józefiak. Młodzi naukowcy wykonali wstępne badania dotyczące porównania jakości mikrobiologicznej jaj pochodzących z różnych systemów utrzymania kur nieśnych. W referacie uwzględniono wiele zagadnień: systemy chowu, produkcji ekologicznej, zagrożeń mikrobiologicznych żywności, które są aktualnym problemem jakości jaj.

III nagroda trafiła do Marty Kubiś, Anety Lewandowskiej, Jędrzeja Lonca, Michała Grussa, Patrycji Kwiatkowskiej z Sekcji Żywienia Zwierząt Przeżuwających i Mikrobiologii Przewodu Pokarmowego, którzy w swojej pracy przedstawili „Wpływ nizinny na wskaźniki biochemiczne w płynie żwacza”. Opiekunami naukowymi sekcji są: dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel, prof. nadzw. i dr hab. Adam Cieślak, prof. nadzw. Studenci zajęli się niezwykle ciekawym zagadnieniem, jakim jest minimalizacja emisji gazów cieplarnianych dzięki dodatkowi znanego z przemysłu spożywczego konserwantu – E234 – nizinny.

Wyróżnienie otrzymały reprezentatki Sekcji Genetyki Zwierząt: Aneta Graczyk, Paulina Ciążyńska, które w swojej pracy badały „Polimorfizm genów kandydujących (*CLASP2*, *UBP1*) – potencjalnych markerów dziedzicznej formy obojactwa psów”; opiekunami naukowymi sekcji są: mgr inż. Sylwia Salamon i dr hab. Izabela Szczerbal.

Nagroda specjalna, ufundowana przez kierownika Laboratorium Badań Markerów Genetycznych u koni, trafiła do rąk studentów: Michała Hryciuka, Anny Marchewki, Anny Perkowskiej i Adama Wełnicy z Sekcji Biotechnologii Rozrodu Zwierząt, którzy wygłosili referat: „Seksmissja na przykładzie świni

Fot. Anita Zaworska

Wystąpienie na temat porównania mikroflory przewodu pokarmowego teju argentyńskiego oraz legwana zielonego wzbudziło żywą dyskusję

domowej. Czy to możliwe?” Kontrowersyjny i chwytliwy tytuł sprawił, że zainteresowanie tematem było znaczne. Badania nad oocytami wymagały od studentów wiele poświęcenia i cierpliwości. Niestety, jak to w życiu bywa, scenariusze filmowe nie zawsze się sprawdzają. Jednak determinacja i zaciętość młodych naukowców sprawiła, że nie dają oni za wygraną, zwłaszcza że opisywana metoda byłaby krokiem milowym w wielu dziedzinach nauki.

Wszystkie zaprezentowane prace mogą ukazać się w formie posterowej podczas Sesji Studenckich Kół Naukowych Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, natomiast dwa pierwsze miejsca zostaną przedstawione w formie ustnej.

Należy podkreślić wysoki poziom naukowy prezentacji, które były przygotowane bardzo rzeczowo i starannie. Tematyka referatów wzbudziła żywą dyskusję i zachęcała do zadawania prelegentom wielu pytań.

Wszystkim uczestnikom życzymy dalszych sukcesów naukowych.

mgr inż. Anita Zaworska
mgr inż. Bartosz Kierończyk
mgr inż. Mateusz Rawski

Akademickie Mistrzostwa Polski w biegach przełajowych

W sobotę 6 kwietnia 2013 roku w Parku im. Trzeciego Maja w Łodzi w zimowej aurze odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w biegach przełajowych. Reprezentacja sekcji lekkoatletycznej KU AZS Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu liczyła 12 zawodników (sześć zawodniczek i sześciu zawodników). Rywalizacja odbywała się w bardzo trudnych – jak na tę porę roku – warunkach. Trasa była dość śliska i mimo odgarniętego śniegu w przeważającej części zalodzona i błotnista.

Organizatorem zawodów był KU AZS Politechniki Łódzkiej. W zawodach wzięło udział 558 osób reprezentujących 59 uczelni z całej Polski. Kobiety miały do wyboru dystans 3 km i 6 km, mężczyźni zaś 4,5 km i 9 km.

Na trasie 3 km biegu kobiet udział brały:

- Małgorzata Kołacka (19 miejsce)

- Zuzanna Modzelewska (69 miejsce)
- Marcelina Puchała (70 miejsce)
- Beata Wilczyńska (91 miejsce)
- Magdalena Raś (92 miejsce)
- Magdalena Groblewska (144 miejsce).

W biegu mężczyzn na 4,5 km wystartowali:

- Michał Ławrowski (21 miejsce)
- Mieczysław Cichoszewski (48 miejsce)
- Kamil Zając (108 miejsce)
- Tomasz Rymarczyk (154 miejsce).

Na najdłuższej trasie 9 km ścigali się:

- Michał Kaczmarek (96 miejsce)
- Arkadiusz Subocz (138 miejsce).

mgr Julia Samulczyk

Na trasie jeden z naszych zawodników: Michał Ławrowski – bieg na 4,5 km mężczyzn

Fot. Julia Samulczyk

Akademickie Mistrzostwa Polski w ergometrze wioślarskim

Czternastego kwietnia 2013 roku Warszawa gościła ponad 630 zawodników i zawodniczek, którzy rywalizowali w ergometrze wioślarskim na dystansie 1000 m. Można śmiało stwierdzić, że była to rekordowa liczba studentów rywalizujących w tej dyscyplinie: 50 uczelni z całego kraju wystawiło swoje reprezentacje, a zmagania były bardzo zacięte.

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu reprezentowała silna męska drużyna:

- **Bartosz Zabłocki**
- **Dawid Grabowski**
- **Adam Marzec**
- **Tomasz Rachwał**
- **Kacper Niebrzydowski**
- **Oskar Najdek**
- **Dariusz Nowicki.**

Uczestnicy Akademickich Mistrzostw Polski (AMP) podzieleni zostali na dwie kategorie wagowe: waga lekka (do 75 kg) i ciężka. Nasi reprezentanci startowali w kategorii ciężkiej. Bartosz, Dawid, Adam oraz Tomasz na co dzień z powodzeniem i sukcesami trenują wioślarstwo, Kacper koszykówkę, Oskar kolarstwo górskie, a Darek reprezentuje nas w lekkiej atletyce. Ergometr wioślarski jest dla nich doskonałym treningiem uzupełniającym, dlatego uzyskane wyniki były bardzo dobre i umiejscowiły nas wysoko w klasyfikacji Akademickich Mistrzostw Polski w ergometrze wioślarskim.

Wyniki AMP w ergometrze wioślarskim: mężczyźni waga ciężka: klasyfikacja generalna:

1. Bartosz Zabłocki – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

2. Piotr Komorowicz – Akademia Wychowania Fizycznego w Krakowie

3. Dawid Grabowski – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu.

Jak widać, nasi zawodnicy odnieśli ogromny sukces, zdobywając dwa medale: złoty i brązowy w klasyfikacji generalnej AMP.

Klasyfikacja drużynowa generalna AMP w ergometrze

1. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

2. Wyższa Szkoła Gospodarki w Bydgoszczy

3. Politechnika Gdańska

4. Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

5. Akademia Morska w Szczecinie

6. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

7. Politechnika Warszawska

8. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu.

Oprócz klasyfikacji *open* podczas AMP prowadzono również klasyfikację typów uczelni – Uniwersytet Przyrodniczy jest w typie: uczelnie społeczno-przyrodnicze. Kolejny sukces – **trzecie miejsce w typie: uczelnie społeczno-przyrodnicze** i medal, tym razem drużynowy: brąz.

UCZELNIE SPOŁECZNO-PRZYRODNICZE

1. Akademia Morska w Szczecinie

2. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

3. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

4. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

5. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

6. Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

7. Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

8. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy

9. Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

10. Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach.

W klasyfikacji indywidualnej zawodników w typie uczelni nie obyło się bez sukcesów: dwa kolejne medale zdobyli Bartosz Zabłocki – złoty i Dawid Grabowski – srebrny.

1. Bartosz Zabłocki – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

2. Dawid Grabowski – Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

3. Kacper Białkowski – Akademia Morska w Szczecinie.

Sukcesy indywidualne przyczyniły się do sukcesów drużynowych, ale bez innych wspaniałych naszych reprezentantów nie byłoby tak dobrej drużyny. Wszystkim należą się słowa uznania i życzenia dalszych sukcesów sportowych. Przypominam, że w pierwszym rzucie Akademickich Mistrzostw Wielkopolski w tym roku akademickim drużyna męska wygrała i jeżeli uda nam się wystartować w takim składzie, jest duża szansa na utrzymanie tego wyniku.

Skład drużyny Uniwersytetu Przyrodniczego, która reprezentowała nas na AMP w ergometrze wioślarskim:

• **Bartosz Zabłocki – 2: 45,9**

• **Dawid Grabowski – 2: 49,6**

• **Adam Marzec – 2: 53,1**

• **Tomasz Rachwał – 2: 56,6**

• **Kacper Niebrzydowski – 3: 05,9**

• **Oskar Najdek – 3: 13,2**

• **Dariusz Nowicki 3: 18,9.**

Życzymy dalszych sukcesów.

mgr Karolina Dopierała

Początek sezonu kolarskiego – Grand Prix Wielkopolski w maratonach mtb

Pierwsza edycja – Dolsk

Dnia 21 kwietnia w Dolsku odbył się maraton mtb. Na starcie stanęło ponad 450 zawodników: kobiet i mężczyzn, którzy rywalizowali na dwóch dystansach. Poziom był bardzo wysoki, przyjechało wielu znakomitych zawodników, których obecność uświetniła sportową rywalizację.

Dolsk od kilku lat gości maratończyków, którzy tłumnie odwiedzają atrakcyjną okolicę i chętnie ścigają się w tym rejonie. Start honorowy ruszył z ośrodka Villa Natura, skąd zawodnicy dojechali do miejskiego rynku, gdzie miał miejsce start ostry. Zawodniczki sekcji kolarskiej Uniwersytetu Przyrodniczego w ramach przygotowań do Akademickich Mistrzostw Polski w kolarstwie górskim wystartowały w Dolsku i dobrze poradziły sobie zarówno z trasą wyścigu, jak i z konkurencją. Na dystansie, na którym startowały, rywalizowały 43 kobiety.

Wyniki reprezentantek Uniwersytetu Przyrodniczego:

- Karolina Dopierała – 1: 47: 17 – pierwsze miejsce w kategorii K-4
- Natalia Zubrzycka – 2: 03: 27 – piąte miejsce w kategorii K-2
- Barbara Krzyśko – 2: 06: 29 – siódme miejsce w kategorii K-2
- Martyna Wiernicka – 2: 15: 00 – dwunaste miejsce w kategorii K-2.

Wyścig udany, organizator zadbał o wszystkie szczegóły, wyniki przyzwoite. W kwietniu praktycznie co tydzień, czasem nawet dwa razy w tygodniu, zawodnicy Uniwersytetu Przyrodniczego będą startować w zawodach kolarskich, by lepiej przygotować się do Akademickich Mistrzostw Polski.

mgr Karolina Dopierała

Nasze zawodniczki i mgr Karolina Dopierała (druga od prawej)

Fot. archiwum Karoliny Dopierały

Sukces Koła Leśników na sympozjum we Lwowie

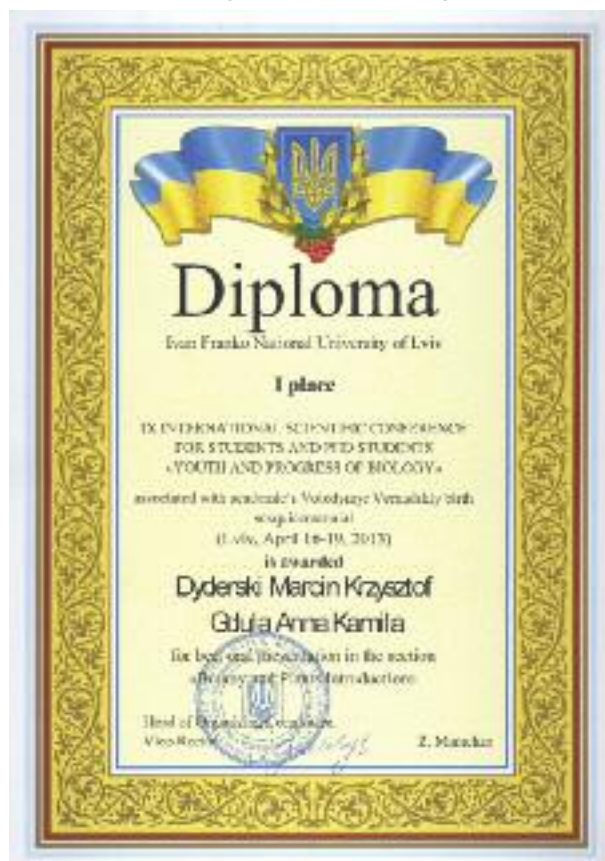
W dniach 16–19 kwietnia 2013 roku dwoje studentów trzeciego roku Wydziału Leśnego – **Anna Gdula** i **Marcin Dyderski** z Sekcji Botanicznej – reprezentowało Koło Leśników podczas IX International Scientific Conference for Students and PhD Students „**YOUTH AND PROGRESS OF BIOLOGY**” („МОЛОДЬ І ПОСТУП БІОЛОГІЇ”) associated with academic's Volodymyr Vernadskyi birth sesquicentennial. Podczas konferencji uczestnicy z Ukrainy, Białorusi, Rosji i Polski przedstawili ponad 300 referatów. Po każdym wystąpieniu odbyły się ciekawe dyskusje, a obrady przebiegały w przyjaznej atmosferze. Organizatorzy zadbałi także o wycieczki po mieście, do ogrodu botanicznego i muzeum zoologicznego, gdzie można było podziwiać wiele zagrożonych gatunków.

Referat „Human Impact and its Symphoms on Transitional and Raised Peat in the ‘Mszar Bogdaniec’ Nature Reserve” wywarł bardzo duże wrażenie w sekcji Botany and Plant Introductions i został nagrodzony przez komitet naukowy pierwszym miejscem. Pragniemy podziękować za cenne rady i dyskusje opiekunowi indywidualnego programu studiów – dr. hab. Władysławowi Danielewiczowi – oraz opiekunom naukowym Sekcji Botanicznej – dr inż. Dorocie Wrońskiej-Pilarek, a w szczególności dr. inż. Andrzejowi M. Jagodzińskiemu – za niezwykle pomocne konsultacje językowe.

Anna Gdula

Marcin Dyderski

Sekcja Botaniczna Koła Leśników

Dyplom dla naszych studentów

Fot. archiwum Anny Gduł i Marcina Dyderskiego

Fot. Anna Gdula

Marcin Dyderski

Fot. Marcin Dyderski

Anna Gdula

Fot. Kamil Zdun

Zbigniew Smoczek podczas recytacji swych wierszy

Wieczór poezji i sztuki już za nami

Ósmego kwietnia 2013 roku w Domu Studenckim „Przy-lesie” odbył się „Wieczór poezji i sztuki” zorganizowany przez studentów z Koła Leśników Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Honorowymi gośćmi wieczorku byli: poeta Zbigniew Smoczek oraz malarka Julia Kaczmarczyk-Piotrowska.

Zbigniew Smoczek to absolwent naszego Wydziału Leśnego, członek Koła Leśników, a od przeszło 30 lat leśniczy ds. łoświeckich w Nadleśnictwie Kliniska. Zaprezentował kilkadziesiąt wierszy z trzech autorskich tomików: *Pan mówi do nas szeptem*, *Kolędy Puszczyka* i *Okruszyny*. Wszystkie utwory zaintrygowały, a niektóre zachwyciły zgromadzoną liczną publiczność, czego dowodem były gromkie brawa po każdej części recytacji.

Poezji towarzyszyła wystawa prac plastycznych Julii Kaczmarczyk-Piotrowskiej, która na zakończenie przedstawiła genezę swojej pasji oraz zinterpretowała każdą ze swoich prac.

Pani Julia to absolwentka Liceum Plastycznego im. Piotra Potworowskiego oraz Akademii Sztuk Pięknych Wydziału Edukacji Artystycznej w Poznaniu. Dotychczas prezentowała swoje prace na 15 wystawach indywidualnych i 36 zbiorowych. My mieliśmy okazję podziwiać zaledwie wycinek jej dorobku artystycznego.

W przerwach atmosferę wieczoru umiłał student naszego wydziału, finalista programu „Must be the music” – Daniel Boczniewicz, który także za każdy ze swoich utworów zyskał uznanie publiczności.

W imieniu Zarządu Koła Leśników bardzo serdecznie dziękuję wszystkim przybyłym, że zaszczylili nas swoją obecnością, a także wszystkim tym, którzy przyczynili się do organizacji wieczoru.

Adrian Kocoń
prezes Koła Leśników

„Studencie Ogarnij Się!”

W dniu 27 lutego Niezależne Zrzeszenie Studentów Uniwersytetu Przyrodniczego przeprowadziło akcję „SOS – Studencie Ogarnij Się!” Projekt miał na celu promocję kół naukowych oraz organizacji studenckich działających na Uniwersytecie Przyrodniczym. Podczas targów odbywających się w holu głównym Collegium Maximum można było odwiedzić stoiska:

- Niezależnego Zrzeszenia Studentów
- Samorządu Studenckiego
- Chóru *Coro Da Camera*
- Koła Naukowego Rolników
- Koła Naukowego Inżynierii Środowiska
- Koła Naukowego Ogrodników
- Koła Naukowego Architektury Krajobrazu
- Koła Naukowego Technologów Żywności
- Koła Naukowego Leśników Sekcji medycznej mAb Koła Naukowego Studentów Biotechnologii OPERON.

Wielu studentów naszej uczelni mogło przekonać się, co mają do zaoferowania poszczególne organizacje, oraz wziąć udział w konkursach. Była to też okazja do zintegrowania się organizacji studenckich. Wieczorem, podczas imprezy w Browar Pub Słodownia, wszyscy studenci Uniwersytetu Przyrodniczego wspólnie świętowali zakończenie drugiej edycji projektu.

NZS UP już pracuje nad kolejną, październikową odsłoną projektu.

Kinga Wysocka
Przewodnicząca Niezależnego Zrzeszenia Studentów
Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu

Fot. Ewa Strycka

Zapraszamy do nowej stołówki

Fot. Ewa Strycka

Nowa stołówka mieści się na terenie naszego kampusu: między Collegium Maximum a budynkiem Wydziału Technologii Drewna

Ostatnie wspomnienie zimy 2013 – Pierwszy Bal Przyrodnika

Artykuł, który publikujemy poniżej, nadszedł do redakcji tuż po zamknięciu zeszytu styczniowo-lutowego. Mimo najszerszych chęci nie udało się go wówczas opublikować, ale obiecaliśmy studentom, że wzmianka o Balu w „Wieściach Akademickich” ukazać się musi, ponieważ była to pierwsza tego typu impreza – bardzo udana zresztą – zorganizowana na terenie naszej uczelni, warta odnotowania i zapamiętania (przyp. red.).

W dniu 5 stycznia 2013 roku z inicjatywy Konwentu Samorządu Studenckiego i we współpracy z Fundacją Uniwersytetu Przyrodniczego odbył się pierwszy karnawałowy Bal Przyrodnika 2013. Honorowym patronatem objął go JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak.

Wybrany termin – tuż po sylwestrze – miał być kontynuacją zabawy karnawałowej, a celem tej imprezy była integracja

całego środowiska akademickiego. W zabawie wzięło udział około 250 osób, w tym studenci oraz pracownicy uczelni. Bal odbył się w nowym budynku Uniwersytetu Przyrodniczego – Biocentrum przy ulicy Dojazd 11, którego korytarze dzień wcześniej samorząd zaadaptował na potrzeby balu. Początek wydarzenia przewidziano na godzinę 18.00. Przybyłych gości powitała prorektor ds. studiów, prof. dr hab. Monika Kozłowska, a następnie JM rektor Uniwersytetu Przyrodniczego, prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak.

Muzyka, balony, światła, atmosfera – wszystko to dało wspólny efekt w postaci znakomitej zabawy i zadowolenia na twarzach uczestników.

Po tak udanej zabawie i organizacji zamierzamy kontynuować ten pomysł. Chcemy, aby Bal Przyrodnika na stałe wpiął się w kalendarz imprez uczelni.

Liczymy na duże zainteresowanie oraz chęć pomocy w przyszłym roku.

*Małgorzata Frąckowiak
przewodnicząca Konwentu Samorządu Studenckiego UP
w Poznaniu*

Fot. Daria Świerblewska

Obszerny hol Biocentrum sprawdził się jako doskonale miejsce do tańca i integrującej wszystkich uczestników zabawy

„Wierzeniczenia” nagrodzone „Znakiem Dobra”

Na początku 2013 roku w auli Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych w Poznaniu zespół redakcyjny „Wierzeniczeń” (ks. Przemysław Kompf, Maciej Dominikowski, Piotr Pomin oraz znani z wielu publikacji w „Więściach Akademickich”: Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy) odebrał jedną z dwóch równorzędnych nagród za 2012 rok w konkursie dziennikarskim „Znak Dobra” im. Romy Brzezińskiej. Konkurs jest organizowany od 2006 roku dla upamiętnienia postaci Romany Brzezińskiej-Lajborek, zmarłej 13 maja 2005 roku poznańskiej dziennikarki, założycielki Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy (KSD) i animatorki wielu działań na rzecz dobra. Konkurs organizują KSD i redakcja „Głosu Wielkopolskiego”. Jego celem jest nagradzanie publikacji bądź akcji społecznych promujących dobro i upowszechniających je na łamach wielkopolskiej prasy.

Laureaci zostali przedstawieni licznie przybyłej publiczności przez Grażynę Wrońską, a nagrody odbierali z rąk Katarzyny Lajborek-Jarysz, córki patronki (przewodniczyła kapitule

konkursowej). „Wierzeniczenia” zostały nagrodzone za budowanie wspólnoty owocującej takimi działaniami, jak: odnowienie krypty grobowej Cieszkowskich, rozpoczęcie budowy w sąsiedztwie probostwa wiaty z kioskiem i sanitariatami jako miejsca spotkań pątników i turystów oraz za **inicjatywę obchodów dwóchsetlecia urodzin najbardziej znanego mieszkańca Wierzenicy – Augusta Cieszkowskiego**. Działania te „Wierzeniczenia” opisywały, dokumentowały, wspierały.

„Wierzeniczenia” otrzymały też nagrodę rektora Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych w Poznaniu, Michała Iwaszkiewicza oraz list gratulacyjny od ks. arcybiskupa Stanisława Gądeckiego.

Nagroda „Znak Dobra” dla zespołu redakcyjnego jest sympatycznym znakiem uznania ze strony osób z zewnątrz.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

Fot. archiwum Włodzimierza Buczyńskiego

Nagrodzeni „Znakiem Dobra” 2013, prowadzący spotkanie oraz redakcja „Wierzeniczeń” na wspólnym pamiątkowym zdjęciu

Doktor inż. Cezary Pacyniak (1934–2013)

W Kronice Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu za lata akademickie 1951/52–1958/59 (1960) można znaleźć następującą informację: „Koło Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego powstało przy WSR w dniu 7. I 1955 r. z inicjatywy studentów czynnie uprawiających turystykę. Koło wchodzi w skład Oddziału Międzyuczelnianego PTTK w Poznaniu. [...] Pierwszym prezesem Koła był mgr Cezary Pacyniak”. Informacja ta dotyczy nieistniejącego już koła studenckiego, Koło PTTK Pracowników Uczelni powstało bowiem w 1969 roku. Wprawdzie pierwszy prezes koła studenckiego, będąc pracownikiem uczelni, nie wstąpił do koła pracowników, ale przez wiele lat ściśle z nami współpracował.

Zacząło się od przypadkowego spotkania w Stadninie Koni w Iwnie, a dokładniej – w tamtejszym parku. Zwiedzająca ten park wycieczka naszego koła spotkała wśród drzew dr. Pacyniaka, który wraz ze swą żoną, Teresą, mierzył parkowe drzewa i skrzętnie notował ich wymiary. Opowiedział nam wtedy krótko o swej pracy. Ponieważ wzbudziło to spore zainteresowanie wycieczkowiczów, uzgodniliśmy organizację cyklu wycieczek przyrodniczych prowadzonych przez tego wybitnego znawcę starych drzew. W ramach tegoż cyklu w latach 1992–2005 dr Cezary Pacyniak przygotował i poprowadził w terenie ponad 30 wycieczek autokarowo-piesznych, firmowanych przez nasze Koło PTTK. Zgodnie z zainteresowaniami zawodowymi Prowadzącego w programie tych wycieczek przeważały tematy botaniczne, a szczególnie stare drzewa i parki. Przy okazji oglądaliśmy też budynki dworskie lub pałacowe (albo ich pozostałości), których oprawę stanowiły zwiedzane parki. Były również wyjazdy do obiektów przyrodniczych na terenach leśnych. Starych drzew szukaliśmy w bezpośrednim sąsiedztwie Poznania i nieco dalej – niektóre trasy prowadziły daleko (jak na wycieczki jednodniowe), na przykład w okolicy Milicza, Tuczna czy też Żagania.

Doktor Pacyniak uczył nas wytrwale, ale też odpytywał. Sprawdzał, co zapamiętaliśmy z usłyszanych opowieści. Nie zawsze był zbudowany efektami, ale dalej z cierpliwością przekazywał nam swą wiedzę. Cechowała Go również dociekliwość zawodowa. Swą głęboką wiedzę botaniczną weryfikował w kraju i na świecie. Warto w tym miejscu przypomnieć, że Jego dziełem był przewodnik *Najstarsze drzewa w Polsce* (wydany przez Wydawnictwo PTTK „Kraj” w 1992 roku).

Dr inż. Cezary Pacyniak zmarł 7 marca 2013 roku. Jego charakterystyczna sylwetka i sposób bycia, a także nieszablona forma przekazywania informacji pozostaną w naszej pamięci.

Maria Ciemniewska
Jerzy Świógóń

Fot. Maria Ciemniewska

Wycieczka „Okolice Poznania” (5 października 2003 roku);
dr inż. Cezary Pacyniak drugi od lewej

Wyjazd w nieznane – „a imię jego czterdzieści i cztery”!

Tak, to już czterdziesta czwarta (według obliczeń jej Twórcy i prowadzącego, czyli **dr. inż. Włodzimierza Łęckiego**) wycieczka „w nieznane” w poszukiwaniu śladów wiosny. W tym roku odbyła się w typowym terminie (pierwszy weekend po przesileniu wiosennym, czyli w sobotę, 23 marca), ale w nietypowych okolicznościach – przy zdecydowanie ujemnej temperaturze i w zaśniętych plenerach. Podstawowe informacje o programie wycieczki przedstawione były w siedmiu punktach: * prze-

Fot. Maria Ciemniewska

W Jarosławcu: obora na 2000 sztuk bydła

jedziemy 125 km przez cztery powiaty; * dwukrotnie przetniemy autostradę, a ostatnie 20 km pojedziemy autostradą; * zwiedzimy największą oborę w Europie (na 2000 krów); * zobaczymy pałac, w którym w 1997 roku spotkało się kilku prezydentów państw europejskich; * zwiedzimy gotycki kościół z XV wieku, w którym odbywały się cykliczne wydarzenia ważne w skali Wielkopolski; * będziemy w mleczarni produkującej m.in. pyszne jogurty; * zwiedzimy duże grodzisko – pozostałości grodu z X–XIV wieku – zwane „wielkopolską Troją”. W trakcie wycieczki okazało się, że dla utrudnienia informacje te nie były uporządkowane pod względem kolejności zwiedzania. Mimo to 34% wszystkich uczestników wycieczki udzieliło prawidłowej odpowiedzi na pytanie: **gdzie jest to duże grodzisko?**

Realizację programu rozpoczęliśmy w miejscowości **Jarosławiec** koło Środy Wielkopolskiej, gdzie kilka lat temu **firma Paul-Pol Polska** urządziła nowoczesną fermę, w której obecnie znajduje się niemal 2000 krów, większość w jednej olbrzymiej oborze. Nasz gospodarz, **Janusz Paul**, ukończył oczywiście naszą uczelnię. Zakład jest ściśle powiązany z mleczarnią w Środzie, a elementem łączącym jest mleko jarosławieckich krów, dlatego też mlecznym traktem pojechaliśmy do **Środy**, aby tam zrealizować dwa kolejne punkty programu. Rozpoczęliśmy od za-

Fot. 8 x Ewa Strycka

O dniu dzisiejszym i historii zakładów mleczarskich „Jana” opowiada jeden z jego pracowników, mgr inż. Jacek Chudziński, dyrektor ds. produkcji i pełnomocnik Zarządu

Doktor Włodzimierz Łęcki przybliży nam dzieje miasta Środa Wielkopolska

Jedne z najstarszych kamieniczek na średzkim Rynku; w tle: wieża kolegiaty, do której za chwilę zajrzymy

We wnętrzu zabytkowej kaplicy bocznej kolegiaty

Drewniany kościół w Gieczu

Wieści z koła PTTK

Nadal w zimowej scenerii: spacer po okolicach Gieczu

Zespół pałacowy w Czarniejewie

Wejście na teren pałacu i parku w Czarniejewie

Fot. Maria Ciemniewska

poznania się z historią i współczesnością **mleczarni „Jana”**, mając jednocześnie sposobność do weryfikacji walorów smakowych produktów (głównie serów i jogurtów). Potem odbyliśmy spacer po mieście. Od XV wieku w Środzie odbywały się sejmiki województw poznańskiego i kaliskiego. Senat obradował w wybudowanej na początku XV wieku (a później rozbudowywanej) **kolegiacie średzkiej**, natomiast sejmik zbierał się na terenie przykościelnego cmentarza. Pisarz (protokolant) dla zapewnienia bezpieczeństwa i bezstronności zapisów zamykany był w oddzielonej kratą kaplicy. Ta historyczna i zabytkowa świątynia była głównym celem naszego pierwszego w tym dniu spaceru.

Ze Środy pojechaliśmy do **Gieczu**. W przeszłości był tu **jeden z najważniejszych grodów książęcych**, po którym zachował się potężny wał drewniano-ziemny, fundamenty niedokończonego zespołu pałacowego oraz romański kościół na podgrodziu. W obrębie wału znajduje się również nowszy kościół drewniany oraz pawilon muzealny z nową ekspozycją przedstawiającą dzieje grodu w świetle nowych wykopalisk. Z muzeum przeszliśmy w śnieżnej scenerii do kościoła romańskiego, próbując na przykościelnym cmentarzu odszukać groby dwóch Stanisławów Hebanowskich: znanego architekta oraz jego wnuka – pisarza i reżysera. Z powodu śniegu i warstwy lodu pod nim próba ta zakończyła się niepowodzeniem.

Spacer po czarniejewskim parku

Realizację programu zakończyliśmy w **Czarniejewie**. Po obiedzie poszliśmy do parku, w którym w drugiej połowie XVIII wieku zbudowano klasycystyczny **zespół pałacowy**. To tu przy okazji wizyty Jana Pawła II w Gnieźnie spotkali się prezydenci Litwy, Niemiec, Słowacji, Węgier i Polski. Pałac jest obecnie własnością prywatną i nie można go zwiedzać, dlatego ograniczyliśmy się do kolejnego – ostatniego już w tym dniu spaceru przez urozmaicony **park** do „bażanciarni”, skąd wróciliśmy do autokaru.

Na zakończenie uczestnicy konkursu otrzymali krajoznawcze upominki, a główną nagrodę wylosowała **kol. Barbara Andrzejewska**.

Mimo zimowej scenerii wracaliśmy zadowoleni, a półoficjalny protest dotyczący programu, zgłoszony przez jedną z uczestniczek i umotywowany faktem, że już kiedyś była w Środzie i w Gieczu, należy potraktować jako przedwczesny żart prima-aprilisowy.

A ślady wiosny? Oczywiście były – chociażby w postaci dużego stada **żurawi**, odpoczywających w pobliżu szosy na polu (fakt, że zaśnieżonym). Przecież wszyscy wiedzą, że żurawie przylatują do Polski na wiosnę!

Wróciliśmy szczęśliwie do Poznania z przekonaniem, że za rok wiosna zechce przyjąć nieco wcześniej. **Do zobaczenia na trasie!**

Jerzy Świgoń

W czarniejewskim parku (oznaczona czerwoną strzałką tablica informuje: „Most do remontu. Wstęp wzbroniony...”)

Pięknie odnowione wnętrze kolegiaty w Środzie Wielkopolskiej

„Słońce już gości...” – czyli zakończenie wycieczki

Na ziemi jeszcze zimowa sceneria, na niebie jednak już spory ruch

XVI POZNAŃSKI FESTIWAL NAUKI I SZTUKI

Uroczystość zakończenia XVI Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki w Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu

